UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

31 ТРАВНЯ
Число No 22
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
MAY 31, 1973

ВІДВІДИНИ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА В ЧІКАҐО

Верховний Архиєпископ Иосиф, який відвідує тепер українські католицькі парафії в США, побував теж в Чікаґо, де посвятив величаву церкву св. Володимира й Ольги, що її збудували парафіяне, які святкують свята за Юліянським календарем, коштом півтора мільйона долярів.

До Чікаґо прибув Верховний Архиєпископ у суботу, 19 травня з Пітсбурґу, в товаристві Митрополита Амвросія (Сенишина), Преосвященного Иосифа (Шмондюка) та Преосвященного Василя (Лостена). На летовищі привітав Верховного Архиєпископа Преосвященний Ярослав (Габро) та понад 100 представників різних організацій. В годину пізніше зібралося понад 7,000 осіб біля катедральної церкви св. Миколая, де відбулося офіційне привітання Верховного Архиєпископа.

Ввечорі того дня відбувся концерт на пошану Верховного Архиєпископа, що на ньому виступали хори та мистецькі ансамблі. На концерті вітав Верховного Архиєпископа Преосвященний Ярослав, а під кінець концерту Преосвященний Ярослав та представники Комітету громадської дії та президії Патріяршого фонду інж. Р. Вігун, О. Плешкевич та д-р Р. Смик передали Верховному Архиєпископові чек на 11,000 долярів, як першу вплату за перший квартал року на патріярший фонд.

Верховний Архиєпископ у своїх промовах — на летовищі, біля церкви та на концерті, висловив радість і признання вірним Чікаґа за великий поступ в розбудові нашого церковного, наукового, культурного і громадського життя та закликав до дальшої розбудови, вказуючи на важливість патріярхату для нашої Церкви.

В неділю, 20 травня у великій залі вогневої сторожі над озером Мічіґен Верховний Архиєпископ відслужив Архиєрейську св. Літургію в сослуженні всіх чотирьох американських Владик та Преосвященного Ізидора (Борецького) та о. митрата П. Хомина з Торонто.

Вечором того дня відбулося врочисте посвячення новозбудованої церкви св. Володимира й Ольги, про що напишемо в черговому числі.

Три нові митрати в Вінніпеґу

Верховний Архиєпископ наділив гідністю митрофорних протоієреїв трьох вінніпезьких священиків, а саме: шамбеляна о. Дмитра Шевчука, канцлера Вінніпезької Архиєпархії, о. шамбеляна Йосифа Пуляка, вінніпезького протопресвитера та о. Романа Добрянського, пароха церкви св. Покрови й директора „Українського парку".

Клопоти з космічною лябораторією

Не лише совєтські спеціялісти від міжплянетних польотів мають клопоти зі своїми міжплянетними суднами. Мають їх теж і американські фахівці. Щойно недавно закінчився цілковитою невдачею вистріл совєтської космічної ляборарторії, а тепер мають клопіт зі своїм міжплянетним судном-ляборатрією американців. 14 травня американці вистрілили в міжплянетні простори величезне міжплянетне судно „Скайлеб", що важить 100 тонн, а його будова коштувала 294 мільйони долярів. В судні є приміщення для трьох космонавтів та різні апарати для дослідів.

В п'ять днів після вистрілу цеї ляборарторії мали до неї доїхати три космонавти, що мали перебувати в ляборарторії через 28 днів й переводити досліди над тим, який вплив на тіло людини має перебування через довший час у міжплянетному просторі, де вже не діє притягання землі, а кромі того, за допомогою різних апаратів, космонавти мали прослідкувати зорі та космічний простір. Тимчасом, в 63 секунди після випуску, від міжплянетного судна відірвався алюмінійовий щит, який мав захоронювати судно від соняшних променів. Падаючий, алюмініовий щит ушкодив кілька „соняшних крил" судна, що за їх допомогою судно мало діставати електричну енергію від сонця.

Таким чином судно втратило свою охорону від сонця та можливість витворювати власну електричну енергію, яка мала охолоджувати судно внутрі. Наслідком того в середині судна температура піднеслася до понад 300 ступнів Фаренгайта, що загрожувало знищенням харчових припасів, лікарств та навіть деяких апаратів у судні. Аґенція для міжплянетних польотів вислала два рази астронавтів міжплянетним судном „Аполло" до судна — ляборарторії, яка кружляє в міжплянетних просторах на висоті 270 миль. Астронавти накрили ціле судно величезним „покривалом", зробленим із алюмінію та плястики і в той спосіб обнизили температуру внутрі судна до 100 ступнів. Тоді вони ввійшли до судна й перевірили, як працюють автоматичні апарати та оглянули холодільники із харчами й лікарствами, які збереглися досить добре. Виглядає, що судно-ляборарторія зможе виконувати своє завдання й перша група астронавтів вже поселилася в ньому на 28 днів та буде переводити свої досліди.

* **В цьому році канадська** залізнича лінія Сі-Ен-Ар закупить 3,219 вантажних вагонів різного роду за загальну суму 61,200,000 дол.

Канада забирає своїх вояків із В'єтнаму

Канадський міністер закордонних справ М. Шарп заявив у федеральному парляменті, що Канада забирає своїх вояків із В'єтнаму, бо вони не можуть виконувати свого завдання, тобто наглядати за збереженням умовин перемир'я. Постійні напади північно-в'єтнамських вояків не лише на південно-в'єтнамських вояків та різні місцевості, але навіть на гелікоптери із членами міжнародньої комісії для нагляду за перемир'ям, незгода та суперечки між членами самої комісії, де мадярські та польські вояки постійно мають іншу думку, як мають канадці та індонезійці, точніше поляки та мадяре завжди обстоюють за північно-в'єтнамцями, які порушують умовини перемир'я — все те спонукало канадський уряд відтягнути канадських вояків з В'єтнаму з днем 1 серпня ц.р. Канадський уряд мав замір забрати своїх вояків із кінцем червня, але продовжив їх побут ще на один місяць, щоб учасники мирової конференції в справі В'єтнаму могли підшукати заступників на місце канадців.

Безпека коштує дороґо

До 1967 р. Канада не платила нічого на забезпеку своїх закордонних представництв у столицях різних держав. Після нападів на дипломатів різних держав, Канада мусіла забезпечувати теж своїх дипломатів перед нападами. В 1970-71 бюджетовому році Канада виплатила на безпеку своїх дипломатів 180, 377 долярів, а від 1 квітня до 31 грудня 1972 р. 975, 000 долярів. Покищо, досі ще терористи ніде не захопили ніякого канадського дипломата.

Відбулися наради прем'єрів

НЕ РОЗВ'ЯЗАНО ГОЛОВНИХ ПИТАНЬ

Федеральний прем'єр П. Трюдо та 10 провінційних прем'єрів відбули в Оттаві триденні наради в справах, які заторкають усі провінції. Двох головних справ, а саме справи виплати із федерального скарбу провінціям більших сум, як досі, на здоровне обезпечення та на вищі студії не поладнано. Ці дві справи будуть обговорювані знову на найближчій конференції прем'єрів, що повинна відбутися незабаром. В міжчасі кожний провінційний уряд має обговорити ці дві справи в себе й подати на чергову конференцію свої пропозиції.

Прем'єри відкинули проєкт введення контролі цін на товари та замороження підвишки заробітних платень, як непрактичний і неможливий до переведення. Такого закону домагається від минулих федеральних виборів провідник федеральної консервативної партії Р. Стенфілд. Контролю цін на товари та заробітні платні заведено в США, одначе то не зупинило зросту цін на харчові продукти в США, що протягом року подорожчали на 30%.

Дальшою справою, яку обговорювали прем'єри, було обмеження права набувати в Канаді землю. Деякі прем'єри пропонували, щоб заборонити набувати землю не-канадцям, тобто тим, які навіть не мають прав на побут у Канаді як постійні поселенці. Цеї справи також не поладнано, але вирішено створити окрему комісію, складену з представників усіх провінцій, яка має виготовити проєкт закону в справі купна й досідання землі в Канаді.

Деякі провікції повідкривали в столицях чужих держав свої окремі бюра, які поладнують різні справи для своїх провінційних урядів. Інші провінції, які не мають досить фондів на вдержування того роду бюр, звернулися до федерального уряду, щоб він дозволив користуватися приміщеннями канадських амбасад для представників канадських провінцій. Міністер закордонних справ М. Шарп заявив, що він не має нічого проти того, одначе застерігся, щоб провінційні представники не вмішувалися до закордонної політики Канади.

То були властиво всі важніші справи, що їх обговорювали провінційні прем'єри з федеральним урядом. Одначе насправді в Оттаві не поладнано ні одної важнішої справи, а зокрема не поладнано двох найважніших, для яких відбувалася нарада, а саме збільшення федеральних фондів на здоровне обезпечення та на вищі студії. .

Коли запиталися манітобського прем'єра Е. Шраєра, що він думає про конференцію прем'єрів, він відповів, що не думає властиво нічого, бо „конференція не була ні добра ні зла".

Зростає довір'я до доляра

Великий упадок вартости доляра, спричинений домаганням головно арабських країн, щоб їм виплатити їхні долярові депозити в банках золотом, спричинили були минулого тижня надзвичайно високий зріст ціни золота — до 114.00 долярів за унцію, замість устійненої офіційної ціни 46.00 долярів. В цьому тижні світові біржі заспокоїлися, ціна золота ступнево обнижується й серед фінансістів світу повертається знову довір'я до доляра. Фахівці запевняють, що доляр незабаром повернеться до своєї попередньої вартости в відношенні до ціни золота.

Терористи хочуть грошей

Арґентинські комунізуючі терористи зажадали від фабрики автомобілів Форда в Арґентині один мільйон долярів на закуп нового шпитального устаткування та молока для хворих дітей в арґентинських шпиталях. Терористи загрозили, що, якщо Форд не заплатить вимаганих грошей, терористи погрожують, що будуть вбивати керівників арґентинської фабрики Форда. Покищо директори фабрики Форда перебувають під великою охороною поліції, а американські керівники фабрики Форда ведуть переговори з терористами.

В бюрі Форда в Буенос Айрес поліція вже знайшла бомбу, яку підклали терористи.

США НАВІСТИВ ГУРАҐАН

Минулого тижня навістила США грізна буря-гураґан, який вчинив великі шкоди в 10-ох американських стейтах. Наслідком гураґану згинуло 31 осіб, а шкоди обчисляють на мільйони долярів.

Митрополит Максим виїхав до Европи

ВПреосвященний Митрополит Максим (Германюк), який є членом Секретаріяту християнської єдности при Апостольській столиці, виїхав на засідання Секретаріяту, яке відбудеться в Лондоні, Англія.

Після того Митрополит поїде до Парижа й до Риму.

Короткі вісті

* **В Алберті є дев'ять теле**візійних станцій, які передають свої програми через 52 допоміжні станції.
* **Минулої суботи та неділі** в околиці Бенф, Алберта, зірвалася снігова буря, яка принесла зі собою 8 цалів снігу й зірвала стовпи з електричними дротами, наслідком чого славна туристична місцевість Лейк Луїз та околиця не мали електрики протягом 40 годин.
* **До Саскачевану прибуде** сімох рільничих фахівців із совєтської республіки Монголії, що лежить на пограниччі СССР та комуністичного Китаю й де живе на просторі 600,000 квадратних миль понад мільйон населення. Фахівці студіюватимуть саскачеванське рільництво, бо в Монголії клімат зближений до саскачеванського.
* **Манітобський прем'єр** Ед Шраєр розв'язав Манітобську леґіслятуру й проголосив провінційні вибори на четвер, 28 червня.
* **Провінція Квебек має** за мало шпиталів. Коли в цілій Канаді на 1,000 мешканців припадає 5.3 ліжок, а в Саскачевані, аж 7.2 ліжок, то в Квебеку на одного мешканця припадає 4.6 ліжок.
* **В 1972 р. Канада** випродукувала 3,435,000 фунтів вовни. Фармери діставали за фунт вовни пересічно 19.9 центів.
* **З 28 травня деякі канад**ські банки піднесли відсотки від позичок на ¼%. То вже третя підвишка відсотків від позичок у Канаді в відносно короткому часі.
* **Від 1 червня канадська** летунська лінія Ер Кенада буде мати для обслуги пасажирів нові літаки Локгед — Л-1011, які можуть помістити 32 пасажирів першої кляси та 225 пасажирів економічної кляси. Кожний літак коштує 17.5 мільйонів долярів.
* **Досі приїхало до Канади** з африканської держави Юґанди 5.269 азіятів, що їх юґандський диктатор Амін викинув з Юґанди. Ще має приїхати 550 викинених азіятів, що тепер перебувають в Англії. Майже всі вони вже працюють, або покупували собі в Канаді підприємства, бо привезли зі собою гроші.
* **Наслідком вставлення** американського президента Р. Ніксона СССР розважує можливість видачі дозволу для 1,000 совєтських жидів виїзду до Ізраїля.
* **В Англії уступ**ило зі своїх становищ трьох міністрів, які були замішані в любовні скандали. Всі три міністри мали доступ до різних державних таємниць.
* **Від першого червня** подорожіють закордонні вина та горілки наслідком знижки вартости американського доляра та підвишки цін за ревіз товарів.
* **Совєтський амбасадор в** столиці комуністичного Китаю Пекіні не був на летовищі, як туди прилетів перший постійний американський дипломатичний представник К. Брус, бо китайці не вважали за відповідне запросити його на привітання американського амбасадора.
* **Нововибраний** арґентинський президент Г. Кампора звільнив, після перебрання влади понад 1,000 політичних в'язнів, яких перед брамою тюрми привітали їхні родини та понад 20,000 демонстрантів.
* **Англійський уряд вислав** кілька воєнних кораблів в околицю Ісляндії, де англійські рибацькі судна ловлять рибу. У відповідь на те СССР вислав 10 підводних суден та 10 воєнних кораблів, які стежать за рухами англійських суден.
* **Західна Німеччина** спровадила з закордону в 1972 р. 227,000 тонн волового м'яса.
* **Комуністичний Китай** купує цього року в США збіжжя, бавовну, п'ять пасажирських літаків Беінґ 707 та, за 9 мільйонів долярів, устаткування для будови наземних сателітів, усе разом на загальну суму 500 мільйонів долярів.
* **Ізраїльський уряд** дозволив арабам із сусідніх країн відвідувати своїх рідних у Ізраїлі в кожній порі року. Досі відвідини могли відбуватися лише літом.
* **Американський суд** засудив воздушного пірата 28-річного М. МекНеллі на подвійну кару досмертної тюрми за те, що він захопив великий пасажирський літак й дістав за те пів мільйона долярів. Його відтак поліція викрила.

ПОМИНКИ
НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Иоакима будуть в неділю, 10 червня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 17 червня, о год. 2-ій пополудні.

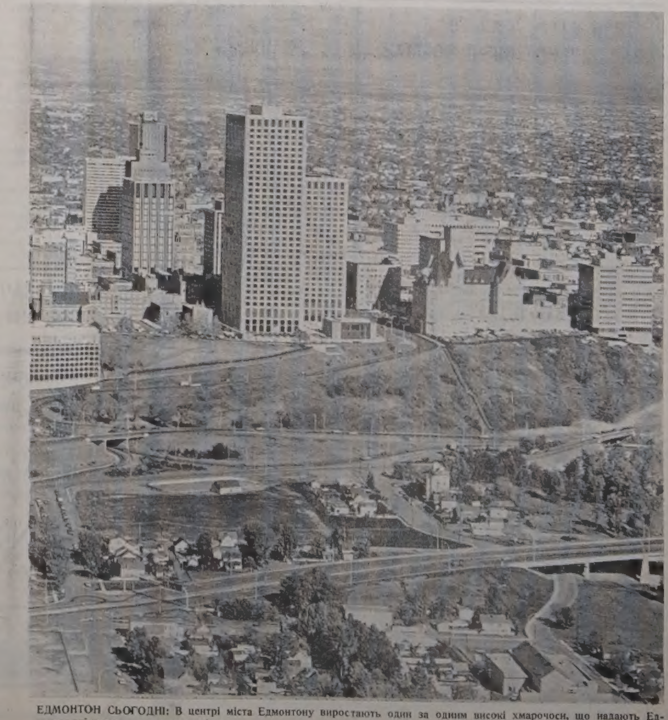

ЕДМОНТОН СЬОГОДНІ: В центрі міста Едмонтону виростають один за одним високі хмарочоси, що надають Едмонтонові характеру великого міста.
Фото: Відділ розвитку міста Едмонтону

НЕДІЛЯ СВЯТИХ ОТЦІВ

10 червня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 44

У ті дні Павло постановив минути Єфес, щоб не загаїтися в Азії. Бо спішив ся, коли б було йому можливо день П'ятьдесятниці обходити в Єрусалимі. З Мілету ж післав у Єфес і прикликав пресвітерів церкви.

А коли до нього прибули, сказав їм: Ви знаєте від першого дня, коли я увійшов в Азію, як я через цілий час, з вами пробував, служачи Господеві, з усякою покорою і слізьми і спокусами, котрі приходили на мене з жидівських засідок; як я не ухилявся від нічого корисного, щоб вам не проповідати і не навчати вас прилюдно і по домах, засвідчаючи жидам і грекам покаяння перед Богом і віру в Господа нашого Ісуса Христа. А тепер це я зв'язаний Духом, іду до Єрусалиму, не знаючи, що в нім приключиться мені; тільки що Дух Святий свідчить мені по всіх містах, кажучи, що кайдани і горе ждуть мене. Та я не уважаю моєї душі дорожчою від себе, щоб тільки скінчити свою дорогу з радістю і службу, котру прийняв від Господа Ісуса, щоб засвідчити Євангеліє ласки Божої. І тепер це я знаю, що більш не будете бачити мого лиця ви всі, між котрими я ходив, проголошуючи царство.

Для того свідчуся вам нинішнього дня, що я чистий від крови усіх. Бо я не відтягався, щоб вам не об'являти всяку раду Божу. Пильнуйте себе і всього стада, в котрім вас Дух Святий настановив єпископами, щоб пасти церкву Божу, що її придбав власною кров'ю. Бо я знаю, що після мого відходу увійдуть між вас хижі вовки, не щадячи стада. І з вас самих повстануть мужі, говорячи розпусне, щоб відвести учеників за собою. Для того сторожіть, пам'ятаючи, що я через три роки, вночі і вдень, не переставав із слізьми напоминати кожного поодинoко.

А тепер поручаю вас Богу і слову його ласки, котрий у силі будувати і дати наслідство між всіма освяченими. Срібла і золота або одежі від нікого я не жадав. Самі знаєте, що моїм потребам і тих, що зі мною, служили ці руки. Я все показав вам, що так працюючи, треба підіймати на слово Господа Ісуса, що він казав: Щастям є радше давати, як приймати.

А коли це сказав, приклонив свої коліна і молився з ними всіма.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 56

У той час, звівши Ісус свої очі на небо, сказав:

«Отче, прийшла година, прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив. Як ти дав йому власть над усяким тілом, щоб всьому, що ти дав йому, дав їм життя вічне. Це ж є життя вічне, щоб пізнали тебе єдиного правдивого Бога, і того, що ти післав Ісуса Христа.

Я прославив тебе на землі, діло довершив, що казав єси мені зробити. А тепер прослав мене ти, Отче, у тебе самого, славою, котру я мав у тебе, поки повстав світ.

Я об'явив твоє ім'я людям, що ти їх дав мені із світу; свої були, і мені їх дав єси: і слово твоє заховали. Тепер пізнали, що все, що ти мені дав, є від тебе. Бо слова, що ти їх мені дав, я їм дав, і вони прийняли і пізнали справді, що я від тебе вийшов, і увірили, що ти мене післав.

Я про них молю, не про світ молю, а про тих, що ти дав мені, бо вони твої. І все моє є твоє, а твоє моє, і я прославився в них.

І я вже не в світі, а вони є в світі, і я до тебе йду. Отче святий, заховай їх в ім'я твоє, котрих дав єси мені, щоб були одно, як і ми.

Коли я був з ними, я заховував їх в ім'я твоє; тих, що дав єси мені, я заховав, і ніхто з них не погиб, тільки син погибелі, щоб сповнилося Писання.

А тепер до тебе йду, і це говорю в світі, щоб мали мою радість сповнену в собі».

—o—

Дво-головий хлопчина, якого охрестили двічі, кожну голову окремо, помер у Буенос-Айрес. Була проблема хрестити раз чи двічі. Лікарі ствердили, що обі голови функціонують нормально, тому за вказівкою з Риму, священик охрестив хлопчика двічі. По чотирьох днях, мимо зусиль лікарів, хлопчик, чи хлопчики померли.

ЛІТНІЙ ТАБІР НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ ВОБМАН

Літній табір на Єпархіяльній оселі над озером Вобман (50 миль на захід від Едмонтону при шляху ч. 16), відбудеться, як минулих літ, так і в цьому році від 1-ого до 15-ого липня 1973 р., для хлопців і дівчат у віці від 8 до 14 років життя. Провідними виховницями будуть Сестри Служебниці.

Оплата, як минулого року: $40 — від дитини за 2 тижні;
$ 75 — за двоє дітей від одної родини,
$110.00 за троє дітей від одної родини,
$125.00 за четверо і більше дітей від одної родини.

За ближчими інформаціями та аплікаціями прошу звертатися до директора Табору.

З доручення Преосвященного Владики Кир Ніла, прохаю Всеч. і ВПреп. Отців Душпастирів нашої Єпархії, це повідомлення подати до відома своїм вірним та вже тепер часто заохочувати їх післати своїх дітей на Єпархіяльний виховно-відпочинковий табір.

о. Б. Снігурович — директор табору
11219 - 58 ст., Едмонтон, Алта.
T5W — 3W4
Тел. 479-3745.

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти.
Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.
М. Андріїв
DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

ЗРАЗОК ЖЕРТВИ

о. В. Л.

Неділя Святих Отців — Євангелія від. св. Івана 17, 1 — 13 (зач. 56)

1. В короткому часі, як перший християнський цісар Константин Великий надав Церкві свободу і вона, довго і тяжко переслідувана, вийшла з підземних катакомб на світло дня, виникав у Церкві і в уже християнській державі великий заколот александрійський священик Арій.

Арій був, зрештою, зразковий священик: ревний, освічений, захоплюючий проповідник, вів прикладне, навіть суворе життя. Але при усіх своїх прикметах він мав ту хибу, що вірив у себе більше, ніж у навчання Церкви. І тому він прогрішився проти осторогу, яку занадто самопевній людині дає св. апостол Павло: Хто думає, що він стоїть, нехай бережеться, щоб не впав (1 Кор. 10, 12).

У своїй себепевності Арій взявся розв'язувати питання таїнства Пресв. Тройці і дав початок затяжним спорам у Церкві, яка саме тоді потребувала спокою, щоб могла внутрішньо скріпитися і назовні поширюватися. Арій навчав, що Ісус Христос не був від віків народженим Божим Сином і не був Богом, однаковим Отцю: Ісус Христос був тільки найдосконалішим Божим сотворінням, сотвореним на те, щоб прийти у тілі на світ, навчити людей усієї правди і відкупити їх: тому що Ісус Христос своє завдання зразково виконав, Отець прийняв Його за свого Сина: Ісус Христос є Богом, подібним до Отця, а не однаковим Отцю.

2. Дві правди віри, що нині зачислюються поміж шість головних правд віри, були зачеплені і важко загрожені Арієвим навчанням: таїнство Пресв. Тройці і божество Ісуса Христа.

Як несупокої набрали просто хоробливих об'явів, бо сварився кожний з кожним, при кожній нагоді, письмом і словом, і як Церква, а теж і християнська держава, опинилися в небезпеці цілковитого розстрою, цісар Константин Великий скликав у порозумінні з церковними Владиками перший вселенський собор до міста Нікеї в Малій Азії, щоб він своєю повагою вирішив спірне питання і привернув лад у Церкві й державі.

Собор у Нікеї вирішив, що Ісус Христос є Богом, однаковим (єдиносущним) Отцю, уложив Символ віри, який, доповнений черговим Вселенським собором у Царгороді, вживаєть ся досі в Церкві під назвою нікейсько-царгородського Символу віри, та устійнив реченець, у якому мається в Церкві святкувати Великдень, чого теж Церква донині придержується.

Пам'ять тих Владик, які були учасниками першого Вселенського Собору в Нікеї, святкує Церква в останню неділю П'ятдесятниці, сьому по Пасці — Неділю Святих Отців. Цим окремим святом Церква вшановує ревність і самопожертву нікейських Отців для Христової і церковної справи.

В тих часах, коли положування було і утяжливе і небезпечне, 318 Владик, переважно старших людей, на заклик цісаря, а ще більше на заклик свого обов'язку, вибираються в далеку дорогу (на собор явилися Владики навіть з далекої Еспанії), наражуються на труди, невигоди і небезпеки, щоб боронити Божу справу.

Арій, що мав усі дані до того, щоб зі своїм Владикою бути на Соборі, був на цьому не учасником, а підсудним і осудженим — визнаним за єретика. Через свою впертість він не покорився рішенню Собору.

3. Християнська релігія не знає таких жертв, як їх приносили своїм богам погани, а старозавітні жиди приносили одному правдивому Богові. Одні і другі віддавали на жертву свої найкращі дари, нищили їх, або виливали на землю і тим хотіли сказати, що почитані боги чи правдивий Бог мають над ними необмежену власть життя і смерти, можуть так знищити їх, як вони нищать принoшені дари.

У християнській релігії всі ті жертви заступила і безконечно перевищила одна безкровна Євхаристійна жертва. Вона приноситься безустанно по цілому світі і приносить людині найщедріші ласки. Це одно безустанне благодарення Бога (Євхаристія значить: подяка) за всі його ласки для нас: за те, що Він дає нам життя і все потрібне до життя, що післав нам на відкуплення свого Єдинородного Сина, що приготовив нам вічне щастя у своєму небесному царстві.

Та у християнському щоденному житті вона не є одна жертва. Правдиве християнське життя не дасться подумати без багатьох інших жертв. Жертвою є віра, бо віруюча людина покірно підчинює Богові і Церкві свій розум та приймає за правду те, що Бог об'явив і чого Церква навчає, хоч би це були непонятні таїнства. Жертвою є кожна більша повинність, яку християнин на себе бере, перемагаючи опірну волю, що радше склонює його до вигоди і свободи від тої повинности. Жетвою є кожне самовідречення. Жертвою християнин відкупленний, і жертвою, яку він сам у житті несе, спасається.

—o—

Короткі церковні вістки

НОВІ ЦЕРКВИ В РУМУНІЇ

За чотири місяці в 1971 році посвячено в Румунії 19 нових церков. З них п'ять у єпархії Букарест, чотири є єпархії Ясси, сім в Одадянській і три в Ардеальській єпархії.

Румунський патріярх Юстиніян відвідав англіканську Церкву — кентерберійського Архиєпископа, Коптійську, Малябарську і Абіссинську церкву, кардинала Кеніга у Відні, і кардинала Суененса в Бельгії.

* * *

НОВИЙ ПЕРЕКЛАД СВ. ПИСЬМА В БОЛГАРІЇ

Католицькі, православні й протестантські богослови в Болгарії в минулих семи роках трудилися над перекладом св. Письма на болгарську мову.

Наслідком їхніх зусиль появився новий переклад книг Нового Завіту і Псалтиря, який прийняли всі християнські Церкви у Болгарії.

Викінчуються тепер праці над виданням цілої Біблії на болгарській мові.

* * *

Священики в Коста Ріка організують своєрідну юнію, щоб мати запевнену асекурацію на випадок недуги, на пенсію і щоб добитися кращого матеріяльного забезпечення.

* * *

Австралійський парлямент більшістю 98 до 23 голосів відкинув пропозицію, щоб злагіднити закон за зігнання плоду. Відкинено також 80 до 42 голосами пропозицію покликати королівську комісію, що мала б прослідити справу зігнання плоду.

—o—

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

3-го червня, год. 10 рано в Айтуні Архиєрейська Служба Божа та участь у з'їзді молоді.

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ

ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,

Даємо особисту та ввічливу послугу.
Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.

LEYDEN'S
Funeral Homes, LTD.

18 Ave. and 2 St. S. W.
CALGARY 262-9101
and
Claresholm 235-3212

Богослуження: червень

о. П. Швидюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
3. червня — Норт Стар
10. — Гай Прері
17. — Віно
24. — Ройкрафт
(В кожній місцевости празник. Початок о год. 10 рано).

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
3 червня — Елдорена св. Літургія і парастаси на гробах
7. — Радвей
10. — Смоки Лейк
17. — Восетна — храм — обід
24. — Смоки Лейк

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
3 червня — Глендон год. 10 рано
7. — Глендон год. 10 рано
10. — Бонниввил (храм) год. 10 рано
17. — Ст. Павль год. 10 рано
18. — Глендон год. 10 рано
24. — Айрон Ривер год. 10.30 рано День матері — Парастаси на гробах

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
3 червня — Черґіл год. 10.30, по відправі Парастаси на гробах

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
3 червня — Делф
7. Вознесення Господнє — Восток св. Михаїла, 9 год. Всенічне. 10 год. Сл. Божа
10. Зіслання Святого Духа — Ст. Майкел год. 9 Всенічне, 10 год. Сл. Божа.
17. Зіслання Святого Духа — Восток св. Михаїла (храм), год. 9 Всенічне, 10 Сл. Божа
18. Пресв. Тройці — Делф (храм) год. 9 Всенічне, год. 10 Сл. Божа
24. нед. і Різдво св. Івана Христителя — Лемонт (храм), год. 9 Всенічне, 10 год. Сл. Божа

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
3. червня — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30 рано
10. — Голден, співана год. 10.30 рано (празник)
17. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30 рано
24. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30 рано

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
3 червня — Росінгтон 10
7. — Фрейнс 10, Празник
10. — Атабаска 10
17. — Бойл 10, Празник
18. — Проспериті 10, Празник
24. — Атабаска 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
3 червня — Мирнам 10.00
10. — Ллойдминстер 10.30 (Празник
11. — Мирнам
17. — Файделиті 10.30
24. — Моркемб 10.30 (Празник)
29. — Мирнам 10.00

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
3 червня — Ту Гилс год. 10 (празник)
7. — Плейн Лейк, год. 10
10. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
17. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (Празник)
24. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
3 червня — Равнд Гіл 9.00; Кемроз 11.00
10. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11.00
17. — Гей Лейкс 10.30
24. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
3 червня — Редвотер 10.30
10. — Редвотер 9; Федора 10.30
11. — Редвотер 9
17. — Редвотер 10.30
24. — Редвотер 9; Вог 10.30
29. — Редвотер 9

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
3 червня — Левой 10 рано
7. — Іннісфрі XI ренч 10 рано
10. — Ренфурлі 10 рано
17. — Іннісфрі-місто 10 рано
18. — Іннісфрі X ренч 10 рано
24. — Менвіл 10 рано

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
3. червня — Давнінг (по Сл. Б. — Парастаси)
7. — Вознесення — Сокаль
10. Сшестя Св. Духа — Вилна (храм) нов. стиль.
17. — Стрий (Сшестя Св. Д. ст. стиль)
18. — Пресв. Тройці — Спедден (храм).
24. — Крейґенд

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
3 червня — Дервент 10.00
7. — Дервент — Вознесення 10.00 (Празник)
10. — Дервент 8.30; Вермільон 10.30
17. — Дервент 10.00 (Празник Св. Духа)
18. — Нортерн Велі 10.30
24. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30 (Празник Пр. Евхаристії)

САСКАЧЕВАН

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
3-го червня — Пеллі год 8.30 рано Сл. Божа; Арран-місто 10.30 рано співана Сл. Божа.
7. Вознесення ГНІХ — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Вайт Біч 10.30 рано співана Сл. Божа
10. — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Пеллі 10.30 рано співана Сл. Божа.
16. — Арран-місто 10.00 рано співана Сл. Божа й Парастас; год. 7.00 вечір Велика Вечірня в Литію. Свята сповідь.
17. — Пеллі 8.30 рано Сл. Божа; Арран-місто 10.30 рано співана Сл. Божа. Колінопрек. молитви.
18. — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Вайт Біч 10.30 рано співана Сл. Божа.
2.00 попол. відправа на гробах.
24. — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Арран-Весна 10.30 рано співана Сл. Божа; Арран-місто 2.30 попол. відправа на гробах.

Замітки: 1. — В місяці червні, вечірні богослуження до „Пресвятого Серця" („Господа, і Бога, і Спаса Нашого Ісуса Христа Чоловіколюбця"), будуть відправлятися в такому порядку: в Арран-місто кожного дня в год. 7.00 вечером. Арран-Весна кожної середи в год. 8.30 вечір, а в Пеллі, кожної п'ятниці в год. 8.30 вечір.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
3 червня — Витків, празник і спільний обід
10. — Норт Батлфорд, в год. 2 попол. на міському цвинтарі
17. Зел. Свята — Саскатун
18. Зел. Пон. — Витків, по відправі парастаси на гробах
24. — Норт Батлфорд; о год. 2.30 в Радісон

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
3 червня — Хр. Чол. — Вакав 10 (празник)
7. Возн. ГНІХ — Вакав 9.30; Сокаль 11 і гроби
10. — Вакав 9; Прудгом 11 і гроби
17. — Вакав 10
18. Пресв. Тройці — Сокаль 10 (празник)
24. — Вакав 9; Борщів 11 (гроби)

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
3 червня — Блейн Лейк год. 2 (о. Губаль)
10. — Кридор год. 2 (о. Губаль)
17. — Орлов год. 2 — Празник (о. Бачинський)

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

3 червня, неділя Сліпородженого. † Константина

7 червня, четвер Вознесення ГНІХ. † 3 н.г. Ів. Хрест.

10 червня, неділя Св. Отців. Никити

17 червня, неділя Сош. Святого Духа

18 червня, понеділок Святого Духа

24 червня, неділя Всіх Святих. † Вартоломея

28 червня ,четвер Покл. Пресв. Т. Тіла і Крови Христ.

Григоріянський календар:

3 червня, неділя Св. Отців. Лукиліяна

10 червня, неділя Сош. Святого Духа

11 червня, Понеділок Святого Духа

17 червня, неділя Всіх Святих. Мануїла

21 червня, четвер Покл. Пресв. Т. Т. і Кр. Хр.

24 червня, неділя 2 по Сош., Різдв. Ів. Хрест.

29 червня, п'ятниця Празн. Хр. Чол. Петр. і Павл.

30 червня, субота Состр. Пресв. Богор. † 12 Ап.

—o—

Згідно зі статистикою з 1971 року, оголошеною у католицькім журналі „Популо e Міссіоне" всіх людей, що вірують в Бога було 3,509,190,000 християн 1,120,442,000 тобто 31.91 відсотків, а нехристиян було в той самий час 2,388,748,000 тобто 68.01 відсотків.

З 31.91% християн було 690,442,000 католиків — 19.67% 280,000,000 протестантів — тобто 7.97% 150,000,000 православних — тобто 4.27½.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

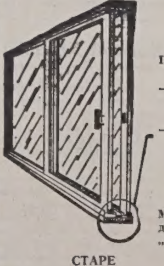

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

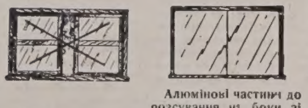

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

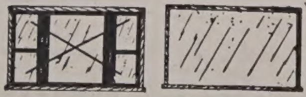

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ПОКІЙНИЙ АНТІН ГЛИНКА

В. ГАВРИШ

Доля покійного Михайла Лучковича нагадує мені дуже історію життя другого нашого визначного посла й жертвенного суспільно-громадського діяча Антона Глинки. Покійного Антона Глинку я теж знав дуже добре. Як він приїхав із фармів до Едмонтону, то постійно заходив до мого бюра. Він був тоді молодий, здоровий, повний запалу та енергії й дуже підприемчивий. Він вже тоді володів добре кількома мовами й рвався до суспільно-громадської праці, або, як тоді говорили „до праці для народу".

В Едмонтоні він зразу включився в члени УНО, співпрацював у „Новому Шляхові", був діяльний теж у інших товариствах та навіть видав був кілька чисел українського журналу. За відносно короткий час він здобув чималу популярність й вирішив кандидувати на посла до федерального парляменту. Він дістав номінацію й, під час виборів, його вибрано послом.

Покійний Глинка зарепрезентував себе в Оттаві дуже гарно й гідно. Він відразу заявив, що він українського роду й ніхто того не брав за зле, ані не критикував його за те. Зрештою перші льоди проломав уже М. Лучкович, який мусів боронити гідности українського імені й для Глинки, під тим оглядом, уже труднощів не було. Але Глинка мав інші труднощі.

Він був вибраний послом із партії суспільного кредиту, яка була дуже сильна в Алберті, але була дуже слабенька в федеральному парляменті, де вона була в опозиції до уряду й тому не мала там великого значення. Одначе вже сам факт, що в парляменті був посол українського роду мав для нас велике значення, бо, якщо треба було, то Глинка виступав відважно в обороні українців. Глинка виголосив у федеральному парляменті багато добрих промов, якими звернув на себе увагу майже всіх послів. А був то час після війни, коли багато українців із таборів переселенців в Европі хотіли приїхати до Канади. Советська пропаганда, а вслід за нею й місцеві канадські доморослі комуністи повели велику кампанію проти українців, що, втікаючи перед большевиками, опинилися в таборах для т.зв. пе-

(закінчення на 5. стор.)

КОЗАК ТА АМАЗОНКА

(З подорожі по Південній Америці)

Продовження, 5

Яр СЛАВУТИЧ

Після вінчання посипались поздоровлення з усіх боків, веселі оклики, дзвінкий сміх амазонок чи пак пластунок. Завирувала вулиця Україна, осяяна світлом, стоїть Церква Св. Ольги і, здається, потайки сумує серед буйних радощів: часто ходила сюди Таня з батьками у свята і в будні, а тепер уже не буде — забере її той іскроокий Маркіян і повезе аж у торонтонський зимівник, що десь там притулився в яру поблизу Канадської Січі.

Весільне прийняття відбулося в одному з найкращих готелів Буенос-Айресу, Клярідж. Коло триста гостей, довгий головний стіл, трохи засмучена пані Ямнюк (єдина донечка залишає матір і батька!). А втім панство Ямнюки збираються переїхати в торонтонський зимівник, де батько може завести собі пасіку, не гіршу від Сурмачевої, що на Нью-Йоркчині, і буде частувати медочком Когутят і гостей . . . Медолюб, я також завітаю...

Старостиня, пані Ліда Тавридська, представила молоду й розказала про її діяльність у Пласті. (Ніяк не можу зрозуміти, чому пані старостиня, услід за чоловіком, підписується „Тауридзька"; адже володар її серця напевне з Тавриди, терену амазонок. Хібащо замолоду підкрадався до якоїсь одногрудої, після того як уже відцвіла бузина, спіймав облизня та з переляку й забув, як то по-українському правильно писати своє прізвище).

Мені як старості припала велика честь представити молодого. Використовуючи нагоду, я розказав про його особисті й бізнесові якості, згадані вище, його популярність, заслужену невтомною працею, а також прочитав поезію Дана Мура, його прибраного вуйка:

МОЛИТВА КОХАННЯ

Маркіянові й Тетяні Когутам
у день вінчання

Поведи мене в світ потаємний, чудний, —
В ньому очі твої — зіроньками,
Усміх, чар весняний,
Сонця цвіт золотий,
Розливає медочок устами.

Поведи мене в світ чародійних казок,
Де відрада яскріє росою. . .
Рине щастя струмок,
Свій барвистий вінок
Піднімає веселка дугою.

Поведи мене в світ, де в тінистих гаях
Розцвітають конвалії-мрії.
Там, у райських садах,
На розлогих ланах,
Половіють плодами надії.

Поведи мене в світ солов'їних розмов,
У розмаяну гру водограїв,
Де сп'яніла любов
П'є нектари обнов
У блакитному небі безкраїм.

Поведи мене в світ, де пестливий вітрець
Розвіває тужливе зідхання,
Лопотінням крилець
У святині сердець
Промовляє молитву кохання. **8 липня 1972 р.**

Твір едмонтонця Дана Мура (якого інший вірш, „Дух України", вміщений у четвертій книзі „Північного сяйва", ходить поза залізною заслоною від рук до рук у багатьох списках), присутні гості нагородили бурхливими оплесками. Оскільки багато аргентинських гостей хотіло більше дізнатися про славний у Канаді „Блюр", 1190 Блюр Вулиця Вест у Торонті, я вирішив прочитати один уривок із дуже багатьох реклямних віршів, що їх залюбки друкують канадські українські часописи:

Лік туристам — тура!
Якщо в серці рана,
Иди на Блюр до „Блюра",
Друга Маркіяна . . .
Там Когут усім догодить
Мудро, певно, сміло:
Літ дванадцять перевозить —
Знає мандрів діло!

Пан Леонід Філь, який щойно повернувся з відзначення 75-річчя українського поселення в Аргентині, що відбулося в Місіонесі, прочитав уривки з багатьох привітів, що наспіли з усього білого світу, в якому „Блюр" стає широко відомий.

Маркіянова мати, поздоровляючи сина й невістку, пише зі Львова: „Нехай жодна буря не буде в силі похитнути Ваш сімейний човен і жодна хмарина не затьмарить блакиті Вашого життя. Ваша мати Ева".

Сестра Ольга, що тепер у Львові, поздоровляючи брата й братову, закінчує своє привітання віршами:

Хай ся лляє й виливає
Щастя через край!
Будьте вірні та щасливі,
Як карпатський водограй!

Наспіли привіти для молодих від православного архиєпископа Іова з Бразилії, від п. Йосифа Демчука з Чехії та (по-словацькому) від родини Корчакових у Словаччині. А киянин Михайло Головащенко, добрий знайомий п. Маркіяна, побажав молодій парі „вічної любови, міцної дружби і всіляких земних благ".

Цікавий лист адресовано п. Тані від Маркіянової сестри Ольги, що не могла приїхати з України на це весілля: „Моя улюблена, маленька сестричко, я тут (позначено в листі, де саме — Я.С.) цьомкнула, тож цьомкни й ти . . ." А до брата: „Я перекинуся в муху і буду присутня, так що будь обережний, не вбивай мухи, що літатиме близько тебе".

Інша листівка, де зображено пам'ятник Т. Шевченкові в Каневі, має на собі такий скоропис: „Благословляю Вас! Т. Шевченко". Прийшла вона з України багатьма дорогами.

Пані Маруся, Ольжина дочка, шле дядькові Маркіянові привіт з України й бажає, щоб ніколи не вичерпувались „медові запаси здоров'я й любови". А її чоловік додає козацьке побажання „Будьмо!"

Гарно поздоровила молодих також 95-річна пані Павлина Муринка, яку відвідав п. Когут в Україні. Були ще привіти від Дана Мура з Едмонтону, від п. В. Рибака з Німеччини, від п. Наталі Яблонської з Торонта . . . На жаль, усі поздоровлення годі перелічити — було їх дуже багато.

Пан Л. Філь, що читав привіти й поздоровлення, має гарний тембр голосу, чітку вимову; сказав кілька речень також по-еспанському — для чужинецьких гостей. Недарма працює він диктором на радіостанції. Підчас весілля оркестра грала віденські мелодії, потому почалися й танці, що тривали до ранку.

Коли повертавсь я з весілля до свого готелю поряд, наді мною ще сяяв у небі Південний Хрест Cruz del sur (по-аргентинському), Cruzeiro do sul (по-бразилійському). Не було нашого Чумацького Шляху, ні Волосожару, ані Великого Воза з Полярною Зіркою. Констеляція зір була зовсім інша, не така, як над північною півкулею, де все „навпаче" (Яр Рудницький). Згори віяло на мене астральною чужиною. Та я потішав себе тим, що Канадська Січ, куди пускають уже й жінок, збагачується на одну войовничу амазонку, добру українку. Слава й честь батькам і матерям, що виховують своїх дітей в українському дусі!

МЕКСИКА

По дорозі „додому", до Канади, я ще заскакував до Ліми й мертвого міста Мачу Пічу в Перу, до Боготи й міста Мехіко. Жодної амазонки, жодного козака! Тож я, після знайомства з інками й ацтеками, постоявши на величній піраміді в честь Сонця, полюбувавшись у книгарнях, як мексиканські читачі часто купують книжки, забрів наступного дня на концерт . . . Ленінградського „мьюзік-ґолу", що саме забивав памороки мексиканцям. Аж там я зустрів амазонок і козаків, але яких? Я дивувався, чуючи рідну мову з уст кількох виконавців ансамблю. Співак Валентин Баглаєнко, якого чарівний голос полонив мене ще раніше піснею „Летять, ніби чайки", говорив зі мною поправною українською мовою. До речі, він додав, що вважає себе за цигана. Тому в його репертуарі є й циганські романси, зокрема „Семиструнна". Співає він не гірш від українського солов'я Дмитра Гнатюка! А може й краще. Кілька дівчат перекинулися зі мною також українським словом і дуже цікавим поглядом. Я навіть випростав груди — либонь, дівчата ще поглядають.

Але радощі мої тривали не довго. На естраді всі вони виводили російською мовою про „маю Расію", танцювали імперсько-гусарські танці — як за царя Миколи. Радянського Союзу, спілки „республік свободних", тут не існувало — „бесновалась Россия"! Мимоволі спали на думку історичні паралелі. Як за Григорія Сковороди набирали до Петербургу голоси з України, так тепер женуть туди, мов худобу, до Ленінграду, не лише українських співаків, а й танцюристів. Укладають їм в уста „Лечу над Расієй маєй". . . Український гопак стає „трепаком" . . . Ну як тут не згадати нарікання Івана Козловського, як не зацитувати Довженкову скаргу — „Хто мене розлучив з Україною?" Та й один із виконавців ансамблю сказав мені приблизно таке: „Я вже сім років у Ленінграді — на Україну повертатись н і з з я". Останнє слово прозвучало в його устах не то з жалем, не то з навмисним сарказмом, як мені здалося, не випадково в різновиді мовного суржику. Подумавши, він додав: „А рідну мову ми зберігаємо, здається, краще, ніж ви в Канаді, де я також бував". Я був гордий за цього молодика, не знаючи й не питаючи його імени та прізвища.

Канадський чорнозем і бразилійсько-аргентинський червонозем . . . Копошаться на них осередки наших людей, діють козаки й амазонки. Добре, якщо єднаються, свій із своїм одружуються. Тоді козацькому роду не буде переводу. І нехай туристичне бюро „Блюр", 1190 Блюр Вулиця Вест у Торонті, возить нас на південь частіше, бо й там, під Південним Хрестом, як у нас під Північним Сяйвом, живе живуще життя українське — з козаками й амазонками!

Вересень, 1972 р. (з пізнішими додатками).

ЮВІЛЕЙНУ НАУКОВУ СЕСІЮ

У 100-РІЧЧЯ НТШ І 25-РІЧЧЯ К. НТШ

Канадське Наукове Товариство ім. Шевченка влаштовує у неділю, 3-го червня 1973 р. в год. 4-ій по пол. у залі Свято-Миколаївської школи (Белвудс-Квін) у Торонті.

Програма Сесії:

1. Відкриття і провід Сесії — доц. інж. В. Мацьків.
2. „100 років НТШ — д-р Б. Стебельський;
3. „Михайло Жученко — співосновник НТШ" — проф. д-р Яр Славутич;
4. „25 років Канадського НТШ" — інж. Л. Вертипорох;
5. „Вступ до клясифікації богословської мислі Григорія Сковороди" — проф. д-р П. Біланюк;
6. Заключне слово — проф. д-р Яр. Рудницький.

* **На багнах в околиці** Неаполю, Італія, вибухла велика пожежа, що охопила 24,000 акрів землі. В гасінні беруть участь трактори, бульдозери, військові вози та літаки. Сподіваються, що пожежу, яка триває вже тиждень, вдасться погасити щойно за 7-8 днів.

БАТУРИН

Історична повість 81

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Гетьман недалеко, та на час не поспів», — пояснив сусід.

«Не спішився», — доповів другий. «Він добре, що сам до Шведів перейшов, безпечно себе почуває, а що станеться з народом, це для його так, як для мене торішній сніг».

Хазяїн здивувався. Дотепер про гетьмана ніхто так не відзивався.

«Ти, брате», — почав — «несправедливо кажеш. Як не поспів, то видно, що не міг, не сподівався, що Батурин так скоро здасться».

«Він не здався».

«А як же?» — випитувався хазяїн, ніби то він і справді нічого не знає.

«Наказний полковник Ніс ізрадив, ворогові хід у город показав. Іван Ніс, як знаєш, наказний прилуцький полковник, забажав совершенним стати і видав Меншікову Батурин. Москалі город спалили, а людей перерізали, не жалуючи ні жінок, ні старців, ні дітей».

Хазяйка запаску до очей піднесла, ридала.

«Старшини всіх нас продадуть, як на заріз худобу, вони тільки того й чекають».

Хазяїн попросив гостей сідати. «Хто вам це, люди добрі, казав?» — питався.

«То ти ще нічого не знаєш? Люди з Батурина прийшли, тії, що з Чечелем насилу з городу вискочили».

«А деж полковник Чечель?»

«Кажуть, що у когось у селі. Лихий його зна де він. Може дальше пішов. Здав Батурин, а тепер до москалів піде, «милостивого одпущенія вин» у світлійшого просити. Вони до його, як по свячену воду йдуть».

«Хто?»

«Хтож би? Старшини. Ви прошують собі ствердження давних грамот і нових на всякі маєтности просять, а ми, хто таке ми? Для старшин ми гречкосії, коли прямо не чернь, хто про нас дбає, — скажи! Вони викрутяться, як вюни, а ми цареві за гетьманову зраду відповідь дамо, хоч ми в тій зраді неповинні, бо ми гетьманові до шведів переходити не казали».

«Жаль говорить з тебе, мій брате», — заспокоював його хазяїн.

«Не жаль, а правда».

«Може й правда, але така, як тобі здається».

«А тобі ні, бо ти за старшинами руку тягнеш, гадаєш, сотником тебе зроблять, — по смерти», — додав глумливо.

«Того я собі не бажаю і ані чинів, ні маєтностей не хочу, бо й того, що в мене є, для мене і для жінки досить».

«Досить, та від прибутку голова не болить».

«Як кого. Та не мене. Я за правду стою. А на мою гадку правда ані по нашому боці, ані по їх, лиш по середині».

«Себ-то як?»

«А так, що є і гідні старшини, і негідні, як і поміж нами буває. Що Ніс погано зробив, що нічого гіршого і зробити не можна, того я не перечу».

«Бо не можеш».

«І не хочу. Яб його, як бішену собаку, колом забив, колиб він мені під руки попався. Але невжеж цей Ніс тільки простих людей ворогам на поталу віддав? Невжеж у Батурині не погибли також наші старшини, їх жінки й діти? І кілько! А кілько їх ще на муки піде, хай Бог ті муки за наше спасення прийме», — і він перехрестився.

Перехрестилися і зітхнули всі.

«То правда», — відповів розсерджений сусід. «Але гетьман теж недобре зробив. Перейшов, а нас оставив на ласку й неласку судьби, — робіть собі, що хочете».

«Того він ніяк не гадав. Як ішов до Шведів, так це тому, щоб скорше з ними до нас вернутися й захищати нас перед москалями, а що трапиться такий подлий зрадник, як Ніс, того він предвидіти не міг, як ані ти, ані я нічого такого не предвиджували і навіть не гадали собі».

«А Чечель?»

Сам кажеш, що полковник Чечель Батурина не здав, що він обороняв його хоробро».

«А все таки втік. Може за ним уже й погоня біжить, ще він нещастя на наше село накличе. Москалі скажуть, що ми Чечеля перед ними скривали, спалять наші хати, а нас переріжуть та перевішають, колиб на палі не повсаджали».

«Так тоді по твойому що?»

«Треба нам перешукати село, чи він де не сховався».

«А як сховався?» — спитав хазяїн, вдивляючися сусідові в очі. Цей мовчав.

«А як сховався?» — повторив, — «то що тоді?»

«Тоді треба його москалям передати, хай його голова за всі наші голови йде».

«Мати Божа!» — аж скрикнула хазяйка. «Як ви, сусіде добрий, щось такого можете сказати? Свого чоловіка, такого славного козака, такого лицаря катам у руки видавати?»

«Як ми їх не дамо, то вони видадуть нас, побачите. Не пора міркувати, що годиться, а що ні, а пора про себе дбати, бо ніхто про нас не дбає».

«Недобре ти, сусіде, радиш», — озвався хазяїн хати, — «я такої ради і слухати не хочу. Я до того руки своєї не приложу. Краще голову покладу, ніж Юдою стану. А ти що, брате, на це?» — спитав другого сусіда. Цей видно з гадками бився.

«Гадаю», — казав, — «що нема що Чечелем турбуватся. Хто зна, де він тепер. Може вже в другому селі, а може по дорозі в чужі руки попав. Наша турбота — його люди. Боюся, щоб нам за них якого лиха не було. Декількох можна притулити в селі, перебрати, ніби це челядь, або свої.

Щадіть безпечно в корисному банку

Мільйони канадійців щадять у нас. Ми є одним з найбільших і найстарших заснованих банків в країні. В Royal Bank ви одержите високий відсоток на ваших ощадностях, і також повну забезпеку. Royal Bank є членом Канада Депозит Іншуранс Корпорейшон. Заходьте і відвідайте нас кожного разу, коли ви потребуєте поради або інформацій ...наприклад, якщо ви бажаєте вислати гроші для когось в іншій країні. Ми будемо завжди щасливі вам помогти.

"Хтось говорить по-українському у відділі недалеко вас".

Вони допоможуть Вам вибрати зразок конта, який є для вас найкращий.

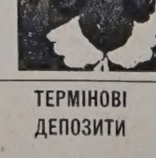

ОСОБИСТЕ ЧЕКОВЕ КОНТО

Вигідний спосіб, щоб платити ваші рахунки — і держати рекорд з того, що ви видали. При кінці кожного місяця ми посилаємо вам перечислений звіт з вашого рахунку і всі ваші анульовані чеки.

БОНУСОВЕ ЩАДНИЧЕ КОНТО

Це конто виплачує вам високий відсоток на ваших ощадностях, і ви не одержуєте чеків, які спокушували б вас, щоб видавати. Якщо ви бажаєте витягнути гроші, ви тільки зайдіть до банку.

ТЕРМІНОВІ ДЕПОЗИТИ

Ці депозити зискають додаткову високу ставку від відсотків понад нерухомий період часу. Засягніть повні деталі в вашому Royal Bank Відділі!

ROYAL BANK
-the helpful bank

BAYDALA DRUGS

- **Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)**
- **Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).**
- **Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)**
- **Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)**

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ЧИ ВИ БАЧИЛИ НАШУ СІТКУ?

Попросіть вашого подорожнього агента, щоб вам її показав.

"ЛЬОТ" впроваджує новий розклад летів на літо 1973:

- Сполучення між НЬЮ ЙОРКОМ і ВАРШАВОЮ кожного понеділка і четверга;
- Сполучення між Варшавою і 37 містами Европи, Азії та Африки; **і першорядне сполучення з льотами інших ліній до й із Канади;**
- Вигідний переїзд через Варшаву.

Зверніться до свого подорожнього агента, щоб зарезервував вам місце на "ЛЬОТ" або потелефонуйте до найближчого бюра "Air Canada"

ПОЛЬСЬКІ ЛІТУНСЬКІ ЛІНІЇ

● LOT ●

POLISH AIRLINES

КОМЕНТАР

КАНАДСЬКА БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ У ДІЇ

Роман РАХМАННИЙ

Стаття четверта

Справа багатонаціонального суспільства, в якому окремі особи та національно-культурні групи мали б гарантоване право розвиватися згідно зі своїми мовними і культурними традиціями, є справою всіх громадян держави.

Що так воно є насправді, видно навіть із заяв опозиційних партій з приводу рішення ліберального уряду давати моральну, законну і матеріяльну підтримку всім етнічним групам.

8 жовтня 1971 року провідник консерваторів Роберт Стенфілд висловив в парляменті своє вдоволення тим, що уряд прем'єр-міністра П. Трюдо врешті „визнав важливість прав різнокультурних груп". Поряд з цим Стенфілд скритикував уряд за „жалюгідно малі фонди", призначені на здійснювання програми багатокультурности.

В імені Нової демократичної партії Дейвід Люїс привітав уряд з його ініціятивою та заявив: парлямент 28-го скликання „стоїть суцільною лавою за цим спізненим рішенням знвати цінність багатьох культур у нашій державі". Цей же соціялістичний діяч нагадав членам парляменту факт, що „коли панівна більшість у якомусь суспільстві стає такою жорстокою, якою вміють бути такі більшості, тоді під її тиском гинуть не лиш меншості, але й гине дух того суспільства, гине його душа".

Від імени Партії кредитистів промовляв Реаль Кауєт. Він підтримав заяву прем'єр-міністра про політику багатокультурности та підкреслив вимогу, що всі етнічні групи, в тому числі такі, як „українці, італійці та німці, повинні мати можливість всебічного себевияву в Канаді".

Ясно, що ці партійні провідники стали речниками більш діяльних кругів своїх партій, які знають і визнають цю дійсність у Канаді. Теж ясно, що всі ці заяви зроблено з думкою про виборця. На те вони політики, щоб знати прагнення виборців і враховувати ці прагнення, як реальний чинник у свої політичні калькуляції. Але можна сумніватися, чи вони належно доцінили вартість ідеї багатокультурности, як розв'язки національно-культурних проблем у світі майже автоматизованої асиміляції — мовної, культурної, економічної і політичної.

Тим часом у різних країнах Північної Америки та Европи є чимале зацікавлення канадською спробою. І те зацікавлення виявляють молоді люди країн, національної самобутности яких сьогодні ніхто не ставить під сумнів.

Того самого дня, коли міністер С. Гайдаш з'ясував свої думки про канадську багатокультурність у дії, сен. Павло Юзик розказав мені про свій цікавий досвід з Европи. Недавно він брав участь у нараді парляментаристів країн Північно-Атлянтичного Союзу (НАТО). Там йому довелось розповісти учасникам наради про канадську спробу переформувати свою країну в багатонаціональну державу з гарантованими правами і державною підтримкою для всіх культурних меншостей на базі рівноправности. Данський представник відгукнувся на виступ сен. Юзика дуже актуальним і речевим завваженням. Він додав, що у Данії молодь думає саме цими категоріями. Чому? Бо західньо-европейські країни прямують до дедалі тіснішого об'єднання в економічних і політичних ділянках і вже нині там можна бачити загрозу для малих національностей. Їм загрожує повільна асиміляція з боку „велетнів" — Франції, Великобританії, Німеччини. Треба знайти практичну формулу з метою запобігти створенню ще одного Советського Союзу — хоч і капіталістичного зразка! — з усіма страхіттями придушування меншостей в ім'я т.зв. ширшої концепції.

Ставлення партій під сумнівом

Таким чином канадська багатокультурність — не відірване від дійсности явище. Це реакція на придушування меншостей панівними більшостями на всіх континентах. Канадська спроба розв'язки — одна з кращих!

Чи розуміють це керівники всіх канадських політичних партій? Чи, може, вони далі трактують цю проблему як передвиборчого голуба, якого, під час виборчої кампанії, випускають у повітря, як символ замирення між різними групами, а після виборів заголоджують при загальному мовчанні більшости?

Бо Прогресивно-консервативна партія залишилась на позиції, яку сформулював у палаті громад 8 жовтня 1971 року її лідер Р. Стенфілд. Тим часом Ліберальна партія зручно включила в свою програму пропозиції, що їх висунув діяч Консервативної партії сен. П. Юзик.

Нова демократична партія, яка втримує рівновагу в теперішньому парляменті в Оттаві і кожночасно може спричинити нові вибори, теж не висунула власної спеціяльної програми. Коли б НДП таку програму опрацювала, вона б примусила лібералів до прискореного діяння а консерватистів теж примусила б зайняти ясне становище. Однак для висунення своєї власної програми багатокультурности Новій демократичній партії бракує всеканадського віддиху: треба вміти мислити по-новочасному для всіх районів цієї країни-континенту, а не дрібними інтересами кількох областей.

(закінчення в 3-тій кол.)

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український католицький тижневик • Виходить щочетверга в Едмонтоні • Видає Спілка «Українські Вісті».
Published every Thursday in Edmonton • Member of the Canadian Weekly Newspapers Association • Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.
UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Канадська . . .

(закінчення ред. статті)

ЗАГРОЗА ВТРАТИ ДОВІР'Я

Брак ініціятиви в усіх трьох партіях, схильність триматися безпечного берега, витворює в канадському суспільстві виправдану підозру, що всі політичні програми є лише опортуністичними маневрами, а не щирими заходами з метою розвинути країну і підняти своє суспільство на вищий рівень існування.

Вірогідність відіграє велику ролю в народовладній системі правління. Молодь завжди боляче відчуває лицемірність політиків своєї країни і втрачає віру в доцільність політичного ангажування в її основні справи... Це явище небезпечніше за можливість втратити якусь кількість виборців. Бо воно — натяк на самозніщування „душі суспільства" — небезпека, перед якою остерігав канадських парляментаристів саме Дейвід Люїс півтора року тому.

Активні громадяни країни можуть зрушити цю справу з мертвої точки і надати їй справжнього розмаху. Треба запитувати своїх послів про їх особисте ставлення до програми багатокультурности. Треба писати листи до провідників окремих партій і нагадати їм їх заяви у парляменті та брак діл за їх словами. Треба врешті громадянам меншинних походжень розпочати координувати свої заходи з метою добитися конституційних гарантій для мновно-культурного існування своїх груп та гідної підтримки з державних фондів.

Але найбільше уваги треба присвятити зв'язкам канадців різно-етнічних груп зі своїми співгромадянами обох головних груп населення. Приглянувшись їм зблизька побачимо, що вони теж окремі етнічні групи, лише численніші та раніше поселені в цій країні. Проте їх культурні інтереси в основі ті самі, що й етнічних канадців: жити гідно й суверенно згідно зі свідомими і підсвідомими культурними традиціями свого середовища.

Тому правильним, на мою думку, є рішення уряду, що головним завданням багатокультурности у цей час є: обзнайомити дві головні групи з мисленням, потребами і прагненнями їхніх співгромадян, що співтворили і спільно з ними розбудовують спільну їм усім державу.

Вісті з Едмонтону

ВИСЛІД КОНКУРСУ ПИСАНОК

Цього року відбувся п'ятий з черги конкурс писанок.

Другий відділ ЛУКЖ „Добра Воля", діставши допомогу з провінційного уряду, улаштував цю традиційну вже імпрезу, 8 квітня, під час свойого весняного чайку.

Імпреза складалася із виставн писанок контестанток та церемоніялу вручення нагород, яким проводила Геня Боднар. До вручення нагород запрошено міністра молоді і культури, але він був перешкоджений тому на своє місце назначив посолку до провінційної легіслятури Катрусю Чічак. Другий відділ ЛУКЖ гордиться своєю посолкою Катрусею Чічак, бо вона працює як звичайна членкиня теж у свойому II відділі.

Організаторами конкурсу були: М. Пастушенко, Л. Осташевська, Г. Боднар і Н. Цинцар. Вагато праці було вложено в організування і переведення цього конкурсу. Особистими листами до писанкарок-ів, організацій, парохів та повідомленням у пресі закликалося зацікавлених взяти участь у конкурсі писанок. Відгук був менший, як попередніми роками, можливо тому, що в багатьох місцевостях відбуваються місцеві конкурси писанок. Тішимося, що інші місцевости пішли нашим слідом, бо здорове то явище у плеканні нашої традиції.

На конкурс прийшло 39 писанок, з того 8 писанок до дітючого відділу, а 31 до старшого відділу. Обидва відділи мали окремі нагороди. Писанки оцінювало джюрі, яке складалося з трьох осіб: п-і С. Базюк, п-і Н. Фарина і п. М. Куць. Оцінюючи писанки, джюрі уважало вказати на красу скромного орнаменту, за який можна теж одержати нагороду, щоб в той же спосіб заохотити ще більше дітей писати писанки. Писанка ч. 5 була призначена на першу нагороду і її власник Блейн Головатий одержав $7.00. Другу нагороду одержала Ксеня Скрипник за писанку ч. 2. Обі писанки були із скромним орнаментом, в добрих кольорах і рівненько розписані. Треба відмітити зокрема писанки Варвари Червоняк і Линди Острий. Їхні писанки були теж традиційні з багатим орнаментом в кількох кольорах. Обидві дівчинки вложили багато праці у свої писанки та виявили талан до писання писанок, дорівнювали деякими писанками з відділу для дорослих. Линда і Варвара одержали в нагороду теж по п'ять долярів. П'ять долярів нагороди одержала Тереса Головата за свою писанку ч. 1. По конкурсі усі писанки з дітючого відділу були повернені дітям назад.

На конкурс старшого відділу прийшли дуже гарні й цікаві писанки. П-і Л. Стурко з Калмар, вже три роки

підряд побиває рекорд розпису своїх писанок. У неї неперевершена прецизність. Її писанка ч. 15 здобула першу нагороду $40.00. Едмонтонська писанкарка, п-і С. Корисько здобула другу нагороду

$30.00 за свою писанку ч. 9. Третю нагороду $20.00 одержала п-і Кол з Едмонтону за

свою писанку ч. 30. Четверту нагороду одержала пані І. Бачинська з Монреалю. Писанка ч. 8. нагороджена

$15.00 розписана орнаментом з гуцульської кераміки, своїм кольоритом і цікавим рослинним взором звертала на себе окрему увагу та викликала цікавість і захоплення. Орест Кушка з Едмонтону за свої писанки ч. 2. одержав п'яту і шосту нагороду —

$10 і $15.00. Його писанки були добре відтворені як кольорами так і гуцульським взором. Шосту нагороду по $5.00 кожна, одержали теж слідуючі особи: п-і П. Вигера, Гері Гил, Алта.; п-і А. Хруник, Ту Гилс, Алта.; п-і М. Семчук, Едмонтон; п-а Л. Стурко, Калмар, Алта.; п-і В. Мороз, Едмонтон, п-і Є. Томюк, Едмонтон; п-і А. Вереньква, Бросов, Алта.; п-і І. Кобильник, Едмонтон, п-і І. Н. Сесмітрук, Вайта, Ман.; п-і А. Байталан, Айтуна, Саск.; п-і А. Кутс, Едмонтон; п-і Д. Головата, Едмонтон.

Всі учасники конкурсу, заслуговують на признання за їхню працю у виконанні таких гарних писанок. Щасти Вам Боже у задержуванні української народної традиції.

Н. Цинцар

• **В Ливані,** вперше в історії, вибрано п'ять жінок посолками до ливанського парляменту, який має 186 послів.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 3-го червня:
Закінчення курсів ЛУКЖ і виставка робіт. Заля УНД-ому. Година 2.30 пополудні.

* * *

Товариство Українських Пенсіонерів запрошує всіх старших людей на свої сходини, які відбудуться в понеділок, 4-го червня, в год. 8-мій вечора в залі УНД-ому.

* * *

У неділю, 10 червня 1973 р.: о 8.00 годині вечора, в залі Alberta College Auditorium (10041 - 101 St.) відбудеться річний концерт учнів вокальної кляси проф. Дометія Березенця, за його участю.

У програмі сольові виступи та дуети українських та західньо-европейських композиторів.

Концерт пісні, слова й танку

(О.Р.) Важними чинниками у розвою культури є слово і пісня. Пісня то душа народу, яка виявляється в прекрасній гармонії звуків у різного роду мелодійних композицій. Українська пісня запашна. Вона гремить, як завзяті бої, дзвенить як солов'їний спів, вона пахне широким степом, вона чарівна вишневими садами, повна завзяття й романтики. Українська пісня сповняє ролю ширення високої української культури серед свого окруження на своїй прадідівській землі в Україні та по цілому світі, де лише живуть українці. Після має великий вплив на виховання та будження української свідомости. Вона діє могутньо на людські почування, підбадьорує, успокоює та відновляє призабуті події й переживання. Пісня то чародійний лік та Євшан-зілля, що гоїть рани й уздоровлює людську душу.

Пісня виконує важливу ролю на поселенні, де українські поселенці є наражені на повільну асиміляцію. Зокрема пісня має велике значення для нашої молоді, що серед чужого середовища є наражена на відчуження.

Тому то українські хори своїми концертами українських пісень ширять українську співацьку культуру.

Вже від кількох літ діє в Едмонтоні жіночий ансамбль „Мережі", що є знані в Едмонтоні зі своїх виступів на різних імпрезах. Співають вони всюди, куди їх просять. „Мережі" мали вже кілька разів свій власний концерт пісні, слова й танку. „Мережі" ширять українську співацьку культуру, вивчаючи пісні різного жанру. **„Український театральний ансамбль під патронатом відділу КУК матиме концерт в неділю, 3-го червня 1973 р. в залі УНО о год. 8-ій вечором.**

В програмі: виступи жіночого ансамблю „Мережі", танцювального ансамблю „Черемош" та рецитації Гриця Зазулі.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „УВ" — ТІЛЬКИ $6.00

БУДУЄМО ДІМ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

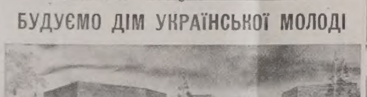

ДО ТЕПЕР ВПЛАТИЛИ:

(Продовження)
(В дужках повна дотеперішня пожертва)

По 555.00 дол.: Демчук Василь і Марія.
По 500.00 дол.: Братство кол. вояків УПА (2,000.00 дол.), Гоменюк Норман, Пшоняк Іван і Ольга, Шийка Іван, Червак Дмитро, Ева і Маруся (1,000.00 дол.), Копилець Василь.
По 450.00 дол.: Макаришин Стефан (520.00 дол.).
По 400.00 дол.: Усик В.
По 300.00 дол.: Сумка Стефан (400.00 дол.), Дворницький Іван, Тхорик Максим (500.00 дол.), Духній Петро і Михайло.
По 250.00 дол.: Федорків Іван (350.00 дол.), Вархола Ілія (510.00 дол.), Хохля Юрко (350.00 дол.), Фалик Теодор і Ева, Борейко Роман.
По 200.00 дол.: Бордун Стефан (300.00 дол.).
По 150.00 дол.: Хомин Михайло (350.00 дол.).
По 100.00 дол.: Папуга Гілярій і Катерина, Гірняк Степан, Мицкан Юрко, Думанський Володимир і Марія (520.00 дол.), Болехівський Іван, Миндза М., Миронюк Григорій, Середюк Т., Шалай Микола, Фіялка Микола (200.00 дол.), Думанський Василь — Босл, Алта, Чайківський Ярослав (250.00 дол.), Романів Григорій (600.00 дол.), Радьо Дмитро і Наталка (600.00 дол.), Кузів Василь, Кучер Михайло.
По 70.00 дол.: Подільчук Іван.
По 50.00 дол.: Дмитрук Василь, Лісовий М., Лібич Микола (100.00 дол.), Марич Володимир, Поріцкий Василь.
По 30.00 дол.: Боярчук Евген, Коломийчук Артем — Калгари (50.00 дол.).
По 25.00 дол.: Уруцкий Іван, Бонкалович Іван.
По 20.00 дол.: Луців Роман, Рибачок Андрій.
По 15.00 дол.: Белей Василь, Габорак Тарас.
По 10.00 дол.: Павлюк Віктор, Гулаєць Іван.
По 5.00 дол.: Паєска Д. (30.00 дол.), Жук.

(продовження буде)

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 **10531 - 97 Street**
EDMONTON 16, Alberta

СІ-ПІ-ЕР МАЄ ПРАВИЛЬНІ ЛЕТУНСЬКІ ПОСЛУГИ ДО ПІВНІЧНОЇ ЕВРОПИ

АЛЕ МИ МУСИМО ЇХ ЩЕ ПОЛІПШИТИ

Зверніть увагу на наші прогулькові подорожі на 22-45 днів.
Вам не треба резервувати місць місяцями наперід.
Вам не треба давати 25% задатку з вашою резервацією.
Вам не треба платити за подорож 30 днів наперід.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
Вас не коштує нічого, якщо ви зміните свій плян в останній мінуті.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі. буде в літаку.

Ви можете летіти до одної країни, а повертатися з іншої. (Наприклад, якщо ви летите до Амстердаму, то ви можете вертатися наприклад з Копенгаги або Мюнхену).

В часі польоту в подорож та при повороті вами займуться дуже дбайливо. Вам будуть услугувати стюарди та стюардеси, вишколені відповідно до европейської традиції. Вони подадуть вам смачні страви, приготовані за кухарськими приписами різних країн. Попри наші дешеві летунські подорожі на час 22-45 днів, ми маємо знижкові летунські подорожі для молоді та дітей.

І ви можете летіти, тепер, а платити за те пізніше.

Зв'яжіться з вашим подорожним агентом для СІ-ПІ-ЕР.

Ми можемо бути навіть дешевші від других

CP Air

З ВІДВІДИН ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

В ЕДМОНТОНІ

ЗУСТРІЧ ІЗ ЧЛЕНАМИ КОМІТЕТІВ ТА ВІДДІЛІВ З ЕДМОНТОНУ

В середу, 18 квітня в сьомій годині вечора в резиденції Преосвященного Кир Ніла відбулася зустріч членів почесного та ділового комітетів із Верховним Архиєпископом. Голова ділового комітету д-р М. Снігурович представляв поодиноко усіх членів комітету та гостей. Відтак Верховний Архиєпископ виголосив промову, в якій вказав на конечність постійної праці на всіх ділянках нашого життя. Після того кожний приявний підходив до Верховного Архиєпископа, витався та відбував довшу або коротшу розмову. Пані з Марійської Дружини — відділ ЛУКЖ при парафії св. Юрія Побідоносця, де парохом є почесний крилошанин о. В. Тарнавський, приготовили на цю зустріч перекуску. Зустріч з Верховним Архиєпископом відбулася в надзвичайно милій та щирій атмосфері й захиєпископа та його попращати. Управа летовища, на прохання ділового комітету, відступила для прощання окрему кімнату, зарезервовану для визначних гостей. Тут Верховний Архиєпископ вписався в книгу почесних гостей, а відтак розмовляв із приявними. Настрій в залі був радше пригнічений, бо кожний здавав собі справу з того, що Верховний Архиєпископ незабаром залишить Едмонтон. Врешті прийшов урядник летовища й попросив Блаженнішого йти до літака. Блаженніший благословить ще раз вірних й виходить почесними дверми враз із Владикою Кир Нілем та своїм секретарем о. д-ром П. Стецюком до літака. Його супроводять до самого літака о. митрат М. Сопуляк, д-р М. Снігурович, п. В. Духній та маленька дівчина Ірця Снігурович. При вході до літака останній стиск руки й двері до літака зачинено. А на балконі будинку летовища зібрали-

Інж. В. Кунда передає Верховному Архиєпископові чек на 8,000 долярів зі збірки на Фонд Української Католицької Помісної Церкви. Поруч митроп. радник о. В. Чопей.

лишиться для кожного з учасників дуже милим споминoм на все життя.

Врешті надійшов четвер, 19 квітня — день від'їзду Верховного Архиєпископа до Саскатуну. Того дня в полудне Верховний Архиєпископ враз із Владикою Нілем відвідали д-ра . Снігуровича, голову ділового комітету та лікаря Блаженнішого в часі його побуту в Едмонтоні, в його домі.

Вечером під'їхала до резиденції Преосвященного Кир Ніла поліційна ескорта на мотоциклах, яка відпровадила Верховного Архиєпископа до кордонів міста, де дальшу охорону перебрала поліція Ар-Сі-Ем-Пі, що допровадила Верховного Архиєпископа до летовища. При виході із автомобіля поліцисти засалютували, а Верховний Архиєпископ стиснув кожному поліцистові руку, дякуючи їм за охорону.

На летовищі зібрався чималий гурт людей, щоб ще раз побачити Верховного Арся ті всі, що прийшли попращати Блаженнішого. Літак рушив й покотився по білій цементовій біжні до відліту. За хвилину піднявся й полетів в напрямі на Саскатун. Лише червоні світла на літаку блимали постійно, неначе пересилаючи останнє пращання від Верховного Архиєпископа. А за літаком полетіли щирі побажання щасливої дороги та гарячі молитви всіх приявних.

Так закінчилися другі історичні відвідини Верховного Архиєпископа в Едмонтоні.

ЗАКЛИК. Діловий комітет просить ті організації та особи, які ще не заплатили за привіти до бенкетової програми, щоб зробили це чимскорше, бо після 3 червня контрольна комісія БУКК переведе контролю всіх прибутків та видатків, щоб можна було їх подати до відома загалу в „Українських Вістях".

Д-р М. Снігурович,
голова ділового комітету

Голова святкового комітету д-р М. Снігурович та Верховний Архиєпископ після вручення чеків від святкового комітету (7,000 долярів) та Комітету збірки на Фонд Української Католицької Помісної Церкви (8,000 долярів). Позаду стоїть едмонтонський Владика Преосвященний Кир Ніл.

ВСІ СВІТЛИНИ

з відвідин Верховного Архиєпископа в Едмонтоні,

що їх містимо в цьому числі "УВ" виконала фотографічна студія

ALBERTA STUDIOS

8618 - 118 Avenue Edmonton, Alberta
477-6656 — PHONE — 479-4051

Зацікавлені можуть там ці світлини купити.

В сорокріччя голоду

С. КЛИМКОВИЧ

IV

В обличчі голодової смерти в Україні не стояло осторонь і наше жіноцтво. Союз Українок, що його очолювала тоді Мілена Рудницька, видав відозву „До Жіноцтва культурного світу", яку віндтак перекладено на різні світові мови. П-і М. Рудницька працювала дуже діяльно й успішно, інформуючи про голодову катастрофу в Україні журналістів, письменників та дипломатів у Лізі Націй в Женеві. Та, СССР був хитріший і проворніший у своїй політиці. Якраз в часі голоду в Україні СССР був прийнятий у члени Ліги Націй й Сталін та його поплечники знайшли нагоду прославляти „радісне й щасливе життя в СССР". СССР підписував мирові й торговельні договори з сусідніми державами, від яких діставав різних фахівців для розбудови промисловости та машин для фабрик. За спроваджені з-закордону машини СССР платив збіжжям з України, бо золота не мав. Через те СССР відкинув пропозиції харчової допомоги від різних держав та організацій, твердячи, що в СССР є збіжжя подостатком, бо вони можуть платити збіжжям навіть за закуплені машини. В той спосіб совєтський уряд закрив перед світом голодову катастрофу в Україні.

Зломавши червоним терором і штучним голодом опір українського селянства, большевики розпочали боротьбу проти української науки й культури. Першим кроком до того був процес „Спілки визволення України", в якому розгромили українських інтелектуалістів. Тисячі діячів культури вивезено, без суду, в концентраційні табори. 45 професорів Української Академії Наук на чолі з Сергієм Єфремовим та Людмилою Старицькою - Черняхівською, згинули на засланні або їх розстріляно.

Для переведення „чистки" між націоналістично наставленими українцями, Сталін вислав в Україну, як другого секретаря Центрального комітету верховної комуністичної партії України, Павла Постишева з необмеженими диктаторськими правами. Продовж 1933 р. Постишев поміняв майже всіх голів районових комітетів, розгромив Вільну Академію Наук, звідки звільнив усіх науковців, а на їхнє місце поставив членів комуністичної партії, які в більшості не мали нічого спільного з наукою. Всіх звільнених з праці науковців відтак арештовано й вивезено до каторжних таборів або розстріляно. Як подають С. Витвицький і. С. Баран, в Енциклопедії Українознавства, тоді зліквідовано прибл. 250 науковців.

По містах за Постишева відкрито багато російських шкіл, а на Україні введено по всіх урядах російську мову, як панівну. На знак протесту проти погрому української культури, 13 травня 1933 р. застрілився визначний український комуніст Микола Хвильовий, а 6 липня другий визначний комуніст Микола Скрипник. По всіх містах в Україні створено російські театри, а державний модерний театр „Березіль", як ворожий комуністичній ідеології, переведено на режимний театр. Всіх визначних артистів, що виступали в тому театрі, а між ними керівника, організатора та головного режисера Леся Курбаса арештовано й заслано.

Продовж 1933 р. і 1934 р. зліквідовано майже всіх українських діяльних мистців та науковців.

Щоб розправитися з інженерами, техніками й агрономами, вину за голод складено на українських агрономів та сільсько-господарських техніків, яких масово вистріляно, або вислано на заслання. В тому часі теж зовсім зліквідовано Українську Автокефальну Православну Церкву, а її Митрополита Василя Липківського, по багатьох арештах, заслано на вигнання й там замучено.

Голод у 1941 і 1942 р.

Під час другої світової війни населення України, важко голодувало, наслідком повені, що навістила Підкарпаття. З ним голодувало теж населення майже всеї України, бо совєтська армія, під час відступу, нищила всі харчові припаси, а відтак німецькі вояки свідомо перешкоджували в довозі харчів із заможніших околиць до околиць, навіщених голодом.

При відвороті совєтська поліція жорстоко розправилася з тисячами свідомих українців, що були передтим арештовані. Всіх їх поголовно розстріляно, або живцем замуровано в тюремних пивницях. Свідками тих жорстокостей стали тюрми Львова, Стрия, Дрогобича, Самбора, Золочева, Рівного, Житомира, Винниці. Вибиного Яру та інших місць, де совєтська поліція криваво знищила свідомих українців.

Голод 1946 — 1947 р.

Після війни, в рр. 1946-47, деякі області України теж голодували у зв'язку з воєнним розладом та недбалою колгоспною господаркою. Найдошкульніше відчули голод східні області України, де совєтська влада знову забрала від селян харчі. Подібно, як в 1933 р. й по війні населення українських сіл вкривало своїми трупами шляхи й залізничі станції.

В Західній Україні в тому часі зліквідовано Українську Католицьку Церкву. Совєтська влада виарештувала всю церковну ієрархію на чолі з Львівським Митрополитом Иосифом Сліпим. Арештовано й заслано до каторжних таборів теж тисячі вірних та священиків.

Та показалося, що й фізичним голодом не можна „скути душі живої", як писав Тарас Шевченко. На місцях колишнього голоду-зеленцем зрізаних квітів-Волошкових очей, дозріли: Чорновол, Дзюба, Мороз, Світличний, Караванський, Лупиніс, Боднар, Сверстюк, Строката, Світлична, Плющ, Ю. Шухевич та багато інших, „імже ність числа". Хоч їх мучать в тюрмах та на каторгах, хоч їм приходиться переносити голод, то українського духа не вдається зламати.

А нам залишається в 40-річчя свідомого українського народовбивства голодом пом'янути його жертв та працювати жертвенно за для здійснення тих ідеалів, за які гинули мільйони наших братів наслідком штучно викликаного голоду в Україні.

Подяка

Музейний Комітет ЛУКЖ дякує п. Василеві й Марії Демчук за цінний дар для музею а саме за оригінальний народній стрій з Київщини з 1917 року.

* * *

П-і Ірина Павликовська зложила 10 дол., замість квітів на могилу бл. п. о. Михайла Олейчука.

З НОВИХ ВИДАНЬ

„МЕЧ СВЯТОСЛАВА". Автор Іван Манило-Дніпряк. В-во „Волосожар", стор. 82. Ню-Йорк — Міллвілл., 1973 Поезії, байки, гуморески. Ціна 2 доляри. Замовляти:
Mr. I. Manylo, Cumberland Rd. Millville, N.J. 08332, USA

Едмонтон, Алберта

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ПАВЛІНИ ЧЕРВОНЯК

бл. п. Павліна Червоняк

4-го червня 1971 року, прийнявши святі Тайни, відійшла у вічність бл. п. Павліна Червоняк, з дому Середа.

Покійна Павліна народилася 20 жовтня 1900 року в селі Пробіжна, повіт Гусятин, Україна. В році 1921 вийшла заміж за Володимира Червоняка, а вже в 1926 році її муж Володимир виїхав до Канади, з думкою, що лиш на короткий час лишає свою любу дружину з двома синами Іваном і Левком.

Будучи в Канаді, побачив Володимир, що тут можна легше жити й тому в 1928 році забрав дружину й синів до Канади, — до Едмонтону. Родина Володимира жила в Едмонтоні від приїзду аж до кінця життя покійної Павліни. В Едмонтоні вони виховали четверо дітей, бо, крім згаданих, Господь поблагословив їх ще й Юліяном і Любою. Всі діти вже подружені і мають своїх дітей числом 12.

Покійна Павліна спочиває на цвинтарі св. Михаїла. В нашій родині не стало тієї, що давала усім в родині вказівки, як жити релігійно і як жити національним життям. Вчила нас усіх любити свою Церкву, свою рідну мову. На щастя діти приняли її науку й живуть по вказівкам мами.

Дорога дружино, мамо, бабуню! Не вдалося нам святкувати нашого 50-річного ювілею супружого життя, бо на чотири місяці скорійше перестало битись твоє ослаблене серце. Того ювілею ми очікували, а передовсім чекали на нього наші діти й внуки. Вже навіть ішла до цього тиха підготова.

Наші внуки частинно сповнили свій обов'язок, замість вручити нам квіти на нашому ювілейному прийнятті, вони востаннє переходили коло твоєї домовини, вложили квіти свої для тебе, бабцю, до домовини. То останнє остане в них на пам'яті на всеньке життя, бо про те вони часто згадують ще й тепер.

Не вдалося тобі, дорога дружино, побачити рідних порогів в Україні, які ти востаннє переступила, як виїздила до Канади, та той задум не опускав тебе ніколи. Я з донькою й зятем відвідав рідний край, ходив тими дорогами, де, ми обоє безтурботно провели свій вік. Побував я в рідній хаті моїй і твоїй, був у нашій церкві, яка нас виховувала і в якій ми вінчалися. Щиро витали нас рідні і знакомі, а також багато нам вже незнайомих. А вже найбільше болючим був для нас перший запит: А де Павліна? На відповідь у мене не було слів, лише сльози.

Куди я не вступив бачив тебе, ти завжди була мені перед очима. Я бачив твої сліди, був на цвинтарях твоїх і моїх родичів і привіз зі собою рідної землички, що її я вже розсипав на твоїй могилі.

Побував я в Люрді і бачив ікону Пречистої Діви, що ти завжди про неї говорила і в якої ти завжди просила опіки для себе та своєї родини.

Те все бачили також дочка і зять. Вони пізнали свою родину, а родина їх і вони ближче познайомилися з рідними.

Хай Всевишній Господь оселить твою душу там, де праведні спочивають, а пам'ять про тебе буде жити між нами до кінця нашого життя.

Горем прибиті муж Володимир, діти та внуки

МОЯ ПОДОРОЖ В УКРАЇНУ

К. К.

В КИЄВІ

Після оглядин Печерської Лаври, нас повезли оглядати другу церкву, що її замінили на музей. Церква велика, але в ній нема ні одного святого образу. Всі образи на стінах церкви замальовані фарбою. Там, де був іконостас, теж забито все дошками й замальовано. Всередині навіть годі пізнати, що то була колись церква. Але церква, перетворена на музей, викликала в кожного з нас смуток й пригноблення. Мимохіть насувається питання: Чому на наш народ впала така кара? Чи ми гірші від других народів, що нам приходиться переживати таке пониження? Тут, у цій церкві колись богобійні черці молилися враз із вірними за український нарід та за українську землю. Звідси розходилася Божа слава по всій Русі та по всіх славянських краях. Тут писалися різні книги, тут були видатні церковні та світські письменники, тут згодом була друкарня, з якої друковане слово розносило освіту по всій Україні. А сьогодні? Тут влаштовано музей. Навіть непоганий і багатий у експонати з цілої України. Є тут різьби з дерева, скляні вироби, кам'яні різьби, дорогоцінні камені, народні строї, вишивки, глиняний посуд, давня зброя та багато інших речей із давних часів.

Відтак повезли нас до будинку парляменту УРСР. На зивають його „Дім дружби народів". Нас запровадили до середини й завели до якоїсь кімнати. Але нам усім годі було там зміститися, бо нас було понад сотня, а кімната не дуже велика. Дехто з нас сів, а інші стояли, бо не було місця. До нас прийшли представники організації для зв'язку з закордоном, привітали нас й розпитували нас, як нам їхалося, як почуваємо себе в Києві тощо. Вони висловили радість із того, що ми віздідали Україну й закликали нас, щоб ми не забували своєї батьківщини та просили, щоб ми, після повороту до Канади, говорили всім по правді, що ми бачили й що ми чули. Деякі з них радили нам передплачувати часописи з України й показали на стіл, що стояв посередині кімнати, на якому було повно газет та книжок. Сказали, що можемо собі взяти, що хто хоче.

Відтак запровадили нас до сусідної кімнати, де був екран. Нас попросили сідати, відтак показали нам фільм, як совєтські вояки відбивали Київ від українських націоналістів . . .

Мої Канадські . . .

(закінчення з стор. 3.)

реміщених осіб у Європі. Комуністична преса та радіо називали їх зрадниками батьківщини, німецькими коляборантами, які не заслуговують на ніяку допомогу, а вже найменше на те, щоб їм дозволити приїхати на постійний побут до Канади. Покійний Глинка виступив в федеральному парляменті відважно в обороні українських втікачів, а відтак поїхав до Европи, де відвідав табори переміщених осіб, познайомився з багатьома з них, а відтак вступив до Лондону, де відбув переговори з англійськими урядовими чинниками, яких теж переконував про конечність дозволу на в'їзд переміщених осіб до Канади. Після повороту до Канади, покійний Глинка ще завзятіше виступив в обороні переміщених осіб й врешті канадський парлямент виніс ухвалу, що переміщені особи із таборів у Европі мають право приїзджати до Канади. В той спосіб прибула до Канади третя українська імігpація, яка дала нам дуже багато добрих професіоналістів та свідомих українців, які значно підсилили наших українських поселенців у Канаді. А причинився до того дуже багато покійний Антін Глинка.

Короткі церковні вістки

Папа Павло VI зустрівся з коптійським православним патріярхом Шенудою III, який приїхав до Риму по більше як 1500 роках релігійного роз'єднання.

З нагоди смерти св. Атаназія Великого, якого пам'ять святкують обі Церкви, відбулося богослуження в церкві св. Петра.

На св. Літургії на якій Папа витав патріярха, було біля сім тисяч хлопців, що належать до приятелів вервиці.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

З ВИСТАВИ ЛУКЖ В ПРОВІНЦІЙНІМ МУЗЕЮ

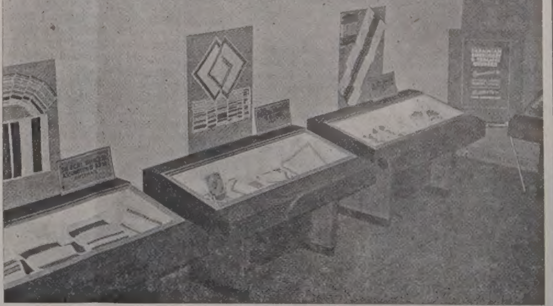

ВИШИВКИ ВИКОНАНІ НА КУРСАХ ЛУКЖ

КЕРАМІКА ВИКОНАНА НА КУРСАХ ЛУКЖ
Учителька Ольга Манастирська

Закінчення курсів 3 червня 2.30 попол. в залі УНДому.

25 - РОКІВ НА ВЛАДИЧОМУ ПРЕСТОЛІ

Т. БАРАН

ПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ ВЛАДИКА АНДРЕЙ РОБОРЕЦЬКИЙ

Вінніпеґ, 3 березня 1948. (УКПС) Ся надзвичайна і так радісна вістка про основання трьох Екзархатів для Українців Католиків Канади і назначення двох нових Єпископів, відбилися широким відгомоном по цілій Канаді. З сердець усіх українців католиків полились найщиріші молитви перед престіл Всевишнього в глибокій подяці за так великий дар. А в сторону предвічного Риму звернулись в великій пошані українці католики Канади за ту велику і батьківську опіку над ними.

Між тим, зараз по проголошенню сеї надзвичайної вістки, 16 священиків з Вінніпеґу і околиць, зложили Преосвященому Василієві візиту і під проводом Преосвященного Ніла (Саварина) висказали йому свою радість з сеї історичної події як також подякували Преосвященому Василієві за ті старання над скріпленням нашої церкви в Канаді. Авдієнція була справді історична, повна поваги, відповідна до хвилі й на очах Преосвященних та присутніх отців були слідні сльози радости і утіхи.

А з усіх закутків Канади поплили в сторону Єпископів-номінатів численні телеграми — побажання, як від отців так і вірних.

Такої радості і веселості українці католики Канади уже давно не зазнавали, як зазнають під теперішню хвилину. — (В усіх передруках з „Будучности Нації залишаємо правопис оригіналу. — Ред. „УВ").

Так писав український католицький тижневик „Будучність Нації, Бюлетень Братства Українців Католиків Канади, після того, як офіційно була проголошена ця історичної ваги вістка, що започаткувала нову добу в праці та розвитку Української Католицької Церкви в Канаді.

Цим вступом починаємо друкувати серію статей про життя та працю Преосвященного Владики Андреі (Роборецького), що цього року відзначує 25-річчя своєї праці на єпископському престолі.

ТИСЯЧА ДЕВ'ЯТЬСОТ СОРОК ВОСЬМИЙ РІК

Після закінчення другої світової війни багато українських католицьких священиків та вірних Української Католицької Церкви, що змушені були покинути рідний край та шукати кращої долі у вільних країнах західнього світу, опинилися в Канаді, поселюючись майже у всіх канадських провінціях. Селяни поселювалися в рільничих провінціях середущої Канади, або так званих степових провінціях, робітники та професіоналісти різних професій, як теж підприємці шукали щастя по більших промислових осередках Онтарія, Квебеку, Британської Колюмбії, а також в деяких містах степових провінцій. В самому Торонті прибуло в тому часі понад двадцять тисяч українців католиків і були сподівання, що число їх збільшиться ще на кільканадцять тисяч. Тодішний єпископ для українців католиків Канади ВПреосв. Василій (Ладика) почав робити старання через Апостольського делегата в Оттаві Преосвщ. І. Антонютті про створення нових екзархатів та назначення бодай двох нових єпископів. Апостольський делеґат поставився до прохання ВПреосвящ. Василія надзвичайно прихильно та при першій нагоді будучи на авдієнції у Святійшого Отця, предклав гарний звіт про розвиток Української Католицької Церкви в Канаді. Після тої авдієнції в короткому часі прийшло офіційне повідомлення про створення трьох Екзархатів та про назначення двох нових єпископів для українців католиків Канади.

Про відгомін українців католиків Канади про цю важну подію ми подали на початку цеї дописі, а Централя українців Католиків Канади висказала свою радість в тому самому числі „Будучности Нації", у статті, що її подаємо без змін:

„Вінніпеґ, 3 березня 1948. (УКПС) Централя Українців Католиків Канади, через свого президента п. В. М. Валла і головного писаря п. І. І. Новосада, висказує отсим в імені усіх світських українців католиків Канади свою велику радість в той великий день для українського католицького загалу в Канаді: основання трьох Екзархатів у Канаді і назначення двох нових Єпископів.

Централя є вдячна Апостольській столиці, що була така ласкава і узглянила ті великі старання Преосв. Кир Василія Ладики, відносно поділу канадійської Дієцезії на три Екзархати і іменовання двох нових Єпископів. Від усіх українців католиків Канади належиться сердечна подяка Їх Ексцеленції Преосвященному Ільдебрандові Антонютті, Апостольському Делегатові в Оттаві, що був так добрий і при авдієнції у Святійшого Отця, минулого року, так гарно висказався про Українську Католицьку Церкву в Канаді. В особі Апостольського делегата в Оттаві українці католики мають справді великого оборонця і опікуна.

Централя не може позабути тої великої праці, трудів і старань над поширенням і розростом нашої Церкви в Канаді Їх Ексцеленції Преосвященного Кир Василія Ладики, котрий серед тої важкої праці підірвав своє здоровля. Коли нині ті великі труди Преосвященного Василія Ладики увінчалися так гарними успіхами, українці католики Канади радіють разом з Преосвященним і висказують йому свою сердечну подяку любов і пошану.

Вкінці Централя складає свої найкращі побажання Преосвященним Ізидорові Борецькому і Преосвященним Андреєві Роборецькому, Єпископам Номінатам і просить їх о Архієрейське Благословення". —

ЄПИСКОП — НОМІНАТ АНДРЕЙ РОБОРЕЦЬКИЙ

Тойже самий Бюлетень „Будучність Нації" з 3-го березня 1948-го року подає декілька даних про нового Єпископа-Номіната:

„Преосвященний Андрей Роборецький, Єпископ-Номінат, помічник Екзархату Центральної Канади, літ 38, уродився 12 грудня 1910 року в Мостах Великих, Україна. В році 1913-му приїхав зі своїми родичами до Канади. Семинар покінчив у Торонті, Онтеріо, а на священика зістав висвячений Преосвященим Василієм Ладикою 18-го липня 1934 року. Наперед був парохом в окрузі Давфин, Манітоба, а від 1940-го року по нинішний день був парохом церкви св. Йосафата в Торонті. Незвичайно веселої і милої вдачі, приятельський дуже працьовитий та знаний в широкім англо-саксонськім світі. Приятель молоді, апостол української преси, побудував прегарну церкву в Давфині, Манітоба, що стала окрасою токо місточка, а теперішню свою парохіяльну церкву св. Йосафата в Торонті так украсив, що стала вона найкращою церквою міста Торонта. Енерґійний, повний життя і сил до праці для добра душ, нашої Церкви та українського народу".

До цих коротких даних про Владику Андрея слід додати ще декілька характеристичних прикмет Владики, що відіграли велику ролю в успішній праці та в розбудові Саскатунської єпархії: а це є здібности доброго адміністратора, організатора та дипломата. Також слід згадати, що в його родичів Якова і Анастазії Роборецьких були ще дві дочки Марія і Анна та брат Юрій. Великий вплив на покликання до священичого стану мали на Владику Андрея його побожні родичі та Сестри Служебниці, що були учительками в школі о. Николая у Вінніпеґу, вщіплюючи в молоду душу Владики велику любов до своєї Церкви та свого народу.

РОДИЧІ ВЛАДИКИ АНДРЕЯ: бл. п. Анастазія та бл. п. Яків Роборецькі.

Ставши священиком, Владика Андрей вже тоді показався здібним організатором та адміністратором. Перший його душпастирським призначенням було душпастирська праця у великій окрузі Давфину, що тоді начисляла 19 колоній. Не лекке було завдання молодого священика, бо в тому часі розігралася була боротьба по між українцями на релігійному тлі, що викликала ненависть і помсту навіть поміж рідними. Доходило навіть до того, що деякі українські католицькі церкви були знищені вогнем. На місце спалених церков чи парафіяльних домів о. Андрей будував нові церкві (церква св. Михаїла в Роблині, церква Вознесения ГНІХ та парафіяльний дім в місцевості Петлюра). В тому часі постають теж нові церкви в Шортдейм, Ґренвю і Гилберт Плейнс. Але найбільшим здобутком о. Андрія в тому часі була побудова великої стилевої церкви Воскресения ГНІХ в Давфині, що сьогодні є атракцією туристів, які кождого року переїзджають Давфин.

Призначення о. Андрея на душпастирську працю до Торонта дало йому нагоду розвинути широку діяльвість. Ставши парохом церкви св. свящ. Йосафата в Західньому Торонті, — там звертає увагу на парафіяльні організації, рідну школу, а головно на молодечі організації. розбудовує та прикращує церкву св. Йосафата, що сьогодні є катедрою торонтського Єпископа.

ЄПИСКОПИ-НОМІНАТИ: Від ліва до права: Преосв. Ізидор Борецький та Преосв. Андрей Роборецький

НА ЄПИСКОПСЬКОМУ ПРЕСТОЛІ

Приходить 1948 рік, а з ним і нові обов'язки для молодого 38-річного о. Андрея. Як вже згадано на початку тої статті в тому році о. Андрея висвячено на Єпископа та призначено Єпископом - Помічником для Центральноко Екзархату для помочі Преосв. Василієві, що вкоротці був іменований Вінніпезьким Архиепископом.

Свячення Владик Андрея (Роборецького) та Ізидора (Борецького) відбулося 27 травня 1948 року. Про свячення написав Бюлетень „Будучність Нації" таке: „Торонто, Онтаріо, год. 9.30 рано, четвер, 27 травня 1948 року почалася друга частина історичної події для нашої церкви в Канаді, а саме свячення двох нових Єпископів. Наперід був похід з резиденції Архиепископа, вулицями міста до катедри св. Михаїла. Наперід йшли діти з рідних шкіл міста Торонта під проводом Сестер Служебниць, опісля 98 українських священиків з Канади і двох Дієцезій зі Злучених Держав, 50 латинських священиків, десять церковних прелатів, вісім Архиепископів та Єпископів латинського обряду, п'ять наших Єпископів з Канади та Злучених Держав, Апостольський Делеґат, а на кінець перед Кардиналом ішли Єпископи Номінати. Кардинал окружений священством й почесною сторожею Лицарів Колюмба четвертого ступня, у числі 9, закінчував похід. Погода була чудова, вздовж вулиць стояли непроглядні маси народу, а коли вкінці всі ввійшли до катедри, то в 10-ій годині точно почалася Архієрейська Служба Божа.

Простора катедра була заповнена до послідного місця, а й ще у 3-х навах стояли сотки людей. Хоча був се робучий день, усіх людей нараховують до яких вісім тисяч. Головний престіл був чудово убраний в червоні рожі, ціла катедра замаяна папськими й канадійськими гербами й прапорами. На що другій колюмні поміщені великі українські тризуби, тільки чогось не закінчені були хрестами. Зліва в святилищі трон для Кардинала, зправа для Апостольського Делегата, по середині святилища, задом до людей, два трони для Єпископів Номінатів. По обох боках престола в кріслах засіли другі Архиепископи, Єпископи та численне духовенство.

Два Єпископи Номінати, коли головний святитель, Преосвященний Василій Ладика зі своєю асистою пішли до головного престола й приготовлялись до Служби Божої, пішли до бічного престола зліва, та там убиралися в священичі ризи й стояли там аж до третього антифону на Службі Божій, до часу коли наступило їх свячення.

Архиерейську Службу Божу правив Преосвященний Кир Василій Ладика, Єпископ Ординарій, — Середньої Канади, в асисті Всеч. отців В. Бараника, протоігумена оо. Василіян, С. Бахталовського, ЧНІ, з Америки, Ф. Ру, ЧО і П. Серветника. Діяконами були отці Й. Корба, ЧНІ та М. Андрушко з Америки. До Служби Божої гарно співав хор з церкви св. Йосафата в Торонті.

По третім Антифоні наступив акт консекрації. Головним святителем був Преосвященний Кир Василій Ладика, а співсвятителями були: Преосвященний Кир Ніль Саварин, Єпископ Ординарій Західної Канади і Преосвященний Кир Константин Гогачевський, Єпископ Ординарій Українців Католиків в Зл. Державах. На запит Преосв. Василія, чи Єпископи Номінати мають Апостольський Мандат, сі відповіли, що маємо й тоді о. В. Кушнір з Вінніпеґу, Ман., і о. канонік П. Каменецький з Торонто, відчитали Мандат в латинській і українській мовах. Тоді наступив акт свячення, наперідь Преосвященний І. Борецький був висвячений на Єпископа, а потім Преосвященний Андрей Роборецький. Тут хочемо зазначити, що се перший раз в історії нашої Церкви взагалі були свячені нараз два наші Єпископи.

По свяченні два нові Єпископи стали коло престола й продовжали Службу Божу разом з Преосв. Кир Василієм. Коли о. Андрушко відспівав Євангеліє, усі засіли на своїх місцях, а тоді проповідь виголосив Його Емінеція Кардинал Мек Ґвіген по англійськи. Короткий зміст проповіди слідуючий:

„Сей день, єгоже сотвори Господь, возрадуемся і возвеселімся в онь." Нині справді велика радість для усіх, під час того самого часу, коли Україна терпить. Нині довершується історичне основання трох Дієцезій для українців католиків Канади. Два молоді священики дістали повноту священства: учити, святити і рядити своїми вірними. Ґратулюємо українцям в Канаді. Бажаємо много літ прожити новим Єпископам яко Апостолам свого стада. Єпископат се Божий уряд, за котрий проляв свою пресвяту кров Ісус Христос. Завданням нових Єпископів буде кріпити в святій Вірі своїх вірних, вони мусять багато молитися і давати добрий примір, щоби добре сповнити той великий уряд Церкви. Єпископ це пастир свойого стада. По взорі Христа, Єпископ має бути добрим пастирем, що дає навіть своє життя за свої вівці, що маючи 100 овець, коли одна з них згубиться, лишає 99 а йде шукати за тою пропавшою, і коли знайде, бере на плечі і нею радіє".

Опісля по українськи виголосив проповідь Преосвященний Кир Амврос Сенишин, Єпископ-Помічник Українців Католиків в Зл. Державах. Короткий зміст проповіді слідуючий:

„Нинішні свячення є потвердженням тої правди, що Христос все ділав, ділає і буде ділати через своїх Єпископів у Церкві. Христос сказав до Апостолів: „Ідіть — навчайте всі вароди", й вони пішли вчити. Єпископ се наслідники Апостолів. Не буде Єпископів — тоді не має священства, св. Тайн, Церкви. Господь зберігав церкву через Єпископів. Єпископи боронили Церкву на Вселенських Соборах. Взір милосердного батька для бідних є св. Николай, Єпископ. Про красу Богослужень дбали між іншим два великі Єпископи св. Василій Великий та св. Іван Золотоустий. Що нині маємо ті чудові богослужебні книги, про се подбали для нас Апостоли Славян, Єпископи святі Методий і Кирило. На Україні, коли вона стала християнською, Бог посилає її Єпископа Митрополита Михайла. Христос все був з нами через своїх Єпископів, також і вдень народного страждання. Коли ворог з Візантії й Москви почав роздирати нашу Церкву, тоді Бог посилає на наші землі Єпископа Іпатія Потія, що злучив нашу Церкву з правдивим пнем тому 352 роки в Берестi Литовськім. Коли Ви їхали до Канади тоді Єпископ посилав священиків, щоби Вам служили. Великий Єпископ, покійний Митрополит Андрей Шептицький, боронив нас перед ворогами, разом зі своїми вірними терпів і за них віддав своє життя... Христос є і сьогодні з нами. Хоча на наших рідних землях є страшні часи, то наша Церква таки існує через своїх Єпископів, в катакомбах, котрі не втікли, але остали до кінця зі своїми стадами. Сі Єпископи кличуть нині до нас з тюрем з далекого сибіру, так

(закінчення на 7 стор.)

РІДНЯ ВЛАДИКИ АНДРЕЯ: ВІД ЛІВА ДО ПРАВА СИДЯТЬ: СЕСТРА МАРІЯ ЗАМ. БАБИН, ВЛАДИКА Андрей, мати Анастазія, батько Яків, сестра Анна зам. Капуста, стоять від ліва до права: чоловік сестри Марії Стефан Бабин, брат суддя Юрій Роборецький і чоловік сестри Анни д-р Михайло Капуста.

У неділю, 17-го червня 1973 Саскатунська єпархія торжесвтенно відзначить СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ АРХИЄРЕЙСЬКИХ СВЯЧЕНЬ ВЛАДИКИ АНДРЕЯ

Будьмо приготовані до участи в торжественних ювілейних святкуваннях у Саскатуні! — Централя Українців Католиків, Саскатунської єпархії

ПІСЛЯ СВЯЧЕНЬ НА ЄПИСКОПА ВЛАДИКА АНДРЕЙ БУВ НА АВДІЄНЦІЇ СВЯТІЙШОГО ОТЦЯ ПАПИ ПІЯ XII-го.

25-РОКІВ НА ВЛАДИЧОМУ ПРЕСТОЛІ

(Закінчення з стор. 6)

як колись Митрополит Шептицький промовляв до своїх вірних зі заслання. Нас Апостольська Столиця скріпляє через надання двох нових Єпископів. Дякуймо Богові за сю днину, що ми можемо бути її учасниками. У день радости. Вам нові Єпископи шлють свої побажання: Архиєреї Мученики, скитальці по всьому світі, увесь український нарід".

Дальше в дописі пишеться про закінчення Архиєрейської Служби Божої, про бенкет для священиків та про приявність церковних достойників у часі консекрації. Слід згадати також те, що це вперше оба канадські Єпископи і оба Єпископи Зл. Держав та Єпископ - ординарій Пітсбурґської дієцезії брали участь в одному спільному торжестві. Церковні достойники латинського обряду, що взяли участь в консекрації були: Апостольський Делегат Преосв. І. Антоніютті, Кардинал Мекґвіґен, Архиепископ Кабана — Ст. Боніфас, Манітоба; Архиєпископ Мурий — Вінніпеґ, Манітоба; Архиепископ О. Соліван — Кінгстон, Онтеріо; Єпископ Кид — Лондон, Онтеріо; Єпископ Раєн — Гамілтон, Онтеріо; Єпископ Покок — Саскатун Саскачеван; Єпископ Беррі — Петеборо, Онтеріо; Єпископ Вебстер — Торонто, Онтеріо.

Після свячення на Єпископа в життю Владики Андрея починається новий етап праці спочатку як помічника Єпископа Василя (Ладики), а, після трьох років, як Єпископа Ординарія новоствореної Саскачеванської дієцезії. Кромі єпископських обов'язків, Владика Андрей ще й перебирає опіку над парафією св. Покрови на вул. Бойд у Вінніпегу. В тому також часі часто відвідує Саскачеван, а головно місто Саскатун, де почато будову модерного будинку — приміщення для студіюючої молоді українського походження, котрий пізнійше названо в пам'ять Великого Митрополита А. Шептицького „Інститут ім. Митрополита А. Шептицького".

ТИСЯЧА ДЕВ'ЯТЬСОТ П'ЯТЬДЕСЯТЬ · ПЕРШИЙ РІК

Український католицький тижневик „Українські Вісті" в Едмонтоні в числі 15 з дня 10 квітня 1951 року на першій сторінці помістив товстим друком слідуюче:

„СТВОРЕННЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ДІЄЦЕЗІЇ В КАНАДІ" Преосвященний А. Роборецький Єпископом Ординарієм у Саскатуні. — Впр. о. д-р М. Германюк Єпископом-Помічником у Вінніпеґу.

„Архиєпископ Антоніютті, Апостольський Делегат в Канаді, проголосив у суботу 7.4., що Святійший Отець Папа Пій XII-й поділив Українську Католицьку Дієцезію Центральної Канади на дві окремі Дієцезії. Одна з них призначена для українців католиків Манітоби з осідком Єпископа у Вінніпеґу; друга призначена для українців католиків Саскачевану з осідком в Саскатуні. Першим Єпископом-Ординарієм нової Дієцезії в Саскачевані назначений Преосвященний Кир АНДРЕЙ РОБОРЕЦЬКИЙ, Єпископом-Помічником Ексцеленції Архієпископа Василія Ладики іменований Впр. о. д-р МАКСИМ ГЕРМАНЮК, Протоігумен Чина оо. Редемптористі і парох церкви св. Євхаристії в Торонті".

Створення нової Дієцезії та назначення ще одного Єпископа для українців католиків Канади є наглядним доказом якнайкращого розвитку Української Католицької Церкви в Канаді. Тіж самі „Українські Вісті" в редакційній статті пишуть між іншим:

„Для кожного, що хоч трохи орієнтується в нинішньому стані нашої Церкви та у відношенню до неї Апостольської Столиці ці дві події є передовсім ясним показником великого зрозуміння та гарячої печаливости Апостольської Столиці за долю нашої Церкви і нашого народу. Бо ж якби не підходити до цих рішень Риму у справі нашої Церкви в Канаді, то мусимо їх признати дуже основно продуманими і доцільними в тому розумінню, що головною їх метою є скріплення і дальша розбудова Української Католицької Церкви на терені нашої держави. А таку мету мусять мати перед собою всі українці католики в цій країні, тому це рішення Святійшого Отця приймаємо всі не тільки з великим вдоволенням, але й із найбільшою вдячністю.

Не сумніваємося, що назначення молодого енергійного, повного запалу до праці Преосв. А. Роборецького правлячим Єпископом Саскачевану причиниться в скорому часі до ще більшого зросту й розбудови нашого церковно-релігійного життя в цій провінції і вшир, і вглиб.

НОВОСТВОРЕНА САСКАЧЕВАНСЬКА ЄПАРХІЯ

Саскачеван — молода провінція, бо основана 1905 року є одною з трьох прерійних провінцій з підсонням суворим, наглим і змінним. Простором 251,700 квадратових миль з населенням 895,922 осіб є одною з найменшим числом населення, без більшої індустрії, природні багатства невикористані, а населення занимається рільництвом та випасом худоби. Саскачеван має велику будучність зі своїми підземними багатствами, непрослідженими ще покладами поташу, природного газу, нафтової ропи та цінних покладів урану, залізної руди, а навіть золота. Просторі ліси можуть стати основою розвитку деревної промисловости, а озера і ріки є одними з найкращих для риболовлі в Північній Америці. Українців у провінції є 79,777, що становить 8,9% всього населення, з того українців католиків є 44,461 душ або 55.73% всіх українців Саскачевану. Українські поселенці занимаються переважно рільництвом. Малий їх відсоток працюють як робітники в залізно-дорожних компаніях. Професійної інтелігенції та підприємців — мало. Таку характеристику провінції Саскачеван подав Бюлетень „Будучність Нації" з 1949 р.

І хоч столицею Саскачевану є місто Ріджайна, — то місцем осідку першого Єпископа-Ординарія новоствореної Єпархії вибрано місто Саскатун, що тоді був центром українського релігійного і національного життя з величавою новозбудованою церквою св. Юра, що стала єпископською катедрою. В Саскатуні була теж перша бурса ім. М. Шашкевича для українських студентів та Саскачеванський університет. —

Так, як колись перші піонери приїздили до Саскачевану з нічим на поселення, лише з сильною вірою в Божу поміч, так приїхав Владика Андрей до своєї Єпархії з сильною вірою в Божу поміч в його пастирській праці, бо, кромі благословенства від Архиєпископа Ладики, нічого більше не отримав.

ІНТРОНІЗАЦІЯ КИР АНДРЕЯ В САСКАТУНІ

(За „Українськими Вістями", Едмонтон, 8 травня 1951 р.)

„В четвер 3 травня відбулася в церкві св. Юрія в Саскатуні величава інсталяція Просвященного Кир Андрея Роборецького як Єпископа нової Української Католицької Дієцезії Саскачевану.

День був дуже гарний. Прибуло доволі поважне число учасників на Богослуження, хоч дощі з попередніх днів порозмивали дороги і багато людей з провінції не могли приїхати. Зі Сходу прибув Преосвященний Ізидор, з Екзархату Манітоби Архиєпископ Кир Василій, декілька священиків і світських. Делегація зі Заходу прибула під проводом свого Владики Ексц. Кир Ніля. Були ще такі особи зі Заходу: о. Т. Добко, Протоігумен ЧСВВ, о. д-р М. Сопуляк — канцлер, о. ігумен С. Шевчук — ЧСВВ, та о. В. Сорока ЧСВВ — всі з Едмонтону. З Владик латинського обряду взяли участь в торжестві інсталяції: ВПреосв. Жорж Кабана — Архиепископ-Помічник із Ст. Бонифас, ВПреосв. М.С. О'Ніл, Архиєпископ Ріджайни, Преосв. П. Ф. Покок, єпископ Саскатуну, Преосв. І. М. Лемію, єпископ Ґравелбурґу, і Всесвіт. Є. Ґерткен, аббат з Мінстер.

Процесійний похід до церкви відбувся з резиденції при церкві св. Юрія. На переді походу йшли малі дівчата в білих одягах, далі старша молодь і дорослі з хоругвами і образами, зодягнений у ризи Преосв. А. Роборецький, церковні достойники й духовенство. Похід замикали сотки вірних. При вході до церкви привітав Владику хлібом і сіллю п. І. Воробець, а парох о. М. Пелех вручив ключі від катедри.

ПЕРЕД САМИМ СВЯЧЕННЯМ ЄПИСКОПІВ-НОМІНАТІВ В КАТЕДРІ св. Михаїла в Торонті. Владика Андрей по середині, з правої сторони видно лише частину голови Владики Ізидора.

Архиєрейську Службу Божу відправив Преосв. Кир Андрей. Пристоящими були о. Т. Добко, протоігумен ЧСВВ, о. С. Бахталовський ЧНІ, о. В. Івашко та о. М. Сірий. Дияконували оо. П. Романишин та М. Пилипчук.

По Євангелії Кир Андрей став лицем до вірних і відчитано папську булю про створення Екзархату та номінацію Екзарха в особі Кир Андрея Роборецького. Булю відчитав по латині архиепископ Кабана, по англійськи архиєпископ О'Ніл і по українськи Ексц. Кир Ніль.

Потім дуже гарну проповідь виголосив Преосв. Покок, єпископ Саскатуну. Навязуючи до прибуття перших українських поселенців до провінції Саскачеван, владика вказав на великий поступ, що його зробили українці по сьогоднішній день. Згадуючи перших священиків-місіонарів між українцями, як оо. Сабурена, Ґаньона, Дізмаре, Жана й інших, підкреслив великі заслуги в розвою Української Католицької Церкви в Канаді Ексц. Кир Андрея — Львівського Митрополита, Кир Никити Будки і Кир Василія Ладики. Колись переселена сюди вітка Української Католицької Церкви з України гарно тут розвивається і приносить буйні овочі. Одним з таких овочів є створення нового Екзархату з осідком в Саскатуні. Ми є, говорить Преосвященний — свідками мучеництва Української Католицької Церкви. Одначе історія Церкви, подібно як і життя Ісуса Христа, складається з голошення Божого слова, мучеництва і воскресення. Може бути, що саме ця канадійська вітка українців, яка так гарно розвивається, піде одного дня на землю батьків, з якої вона вийшла, та допоможе вирости в давній величі Церкві своїх батьків і дідів".

Опісля о. М. Пелех промовив від духовенства єпархії і відновив в його імені обітницю вірности та послуху новому Владиці.

При кінці Служби Божої була друга проповідь, котру виголосив по українськи Преосв. Кир Ізидор з Торонта. В ній Владика зказав на завдання єпископа та його відношення до вірних. Навязуючи до імен Митрополита Кир Андрея і церкви св. Юрія у Львові, Екзарх Східної Канади побажав, щоб новий ординарій Кир Андрей, якого соборний храм носить ім'я св. Юрія, став осередком подібним до Львова.

Прийняття почалося в 2 годині пополудні. Господарем був о. М. Пелех, парох катедральної церкви. Під час бенкету, що відбувся в готелі Безборо, відчитано телеграми і привіти, що наспіли на це торжество. З промовців відмітити ВПреосвященного Ладику, який висловив свою велику радість, що на склоні своїх літ діждався таких гарних овочів своєї праці — бути на інтронізації четвертого Єпископа-Ординарія, Преосв. Кир Андрея. Промовляв теж проф. Сімпсон, великий приятель українців. Він назвав це торжество великим історичним днем для Української Католицької Церкви, вважаючи, що створення осідку єпископа в такому науковому центрі як Саскатун, причиниться багато не тільки до піднесення церковно-релігійного життя в єпархії Саскачеван, але й до оживлення праці Української Католицької Церкви на всіх ділянках. Говорили також і інші латинського обряду владики, а від молодого покоління говорив д-р С. Воробець. Вітаючи нового Єпископа, промовець висловив радість з цього приводу та готовість до нової співпраці для добра Церкви та українського народу в Канаді.

При кінці бенкету забрав голос новий Владика Ординарій, Ексц. Кир Андрей, в якому подякував усім гостям, дієцезальному духовенству і вірним за участь у його інсталяції та обіцяв докласти всіх зусиль, щоби новостворена Дієцезія Саскачевану розвивалась і процвітала бодай так само як інші українсько-католицькі дієцезії в Канаді.

В кілька днів пізнійше, бо 6-го травня Владика Екзарх Саскачевану відправив свою першу Архиєрейську св. Літургію в катедрі св. Юрія. Як і в часі інсталяції 3 травня, так і в неділю 6-го травня духовенство і вірні виповнили вщерть катедральний храм. З церковних достойників взяли участь Преосв. Владика Ніл з Едмонтону та Преосв. Покок зі Саскатуну. В дописі про першу Архієрейську Службу Божу Владики Андрея, що була поміщена в „Українських Вістях" в дні 29.5.1951 року подаємо: „При кінці Служби Божої промовив до своїх вірних сам Преосв. Кир Андрей, і слова його науки западали глибоко в серця людей та з радости витискали сльози . . . Бо як же ж не радіти, коли кількадесять літ тому стояла на цьому місці пуста земля, людей горстка . . . а нині ті самі піонери гордо споглядають на муровану катедру та свого Владику." Автор тої дописі закінчує її в той спосіб: „Віримо, що українці новоствореного Екзархату в Саскачевані об'єднаються біля особи свого Владики, і злучені сильною любовю та синівським привязанням поконають на своєму шляху всі трудноці й підуть на зустріч кращій долі як і нашої св. Церкви так і нашого народу. Хай Господь благословить Вас, наш Дорогий Владико".

ЩО ЗАСТАВ ВЛАДИКА АНДРЕЙ В НОВОСТВОРЕНІЙ ДІЄЦЕЗІЇ

За статистикою з 1941-го року було в Саскачевані 109 українських греко-католицьких церков (парафій) і 22 місійні станиці, себто разом 131 станиць, але скільки в тому часі було священиків — статистика не подає. За те в 1951-му році обслугували українські католицькі парафії 23 світські священики та 8 ієромонахів-редемптористів, котрі обслугували переважно околиці Йорктону та Айтуни. Застав рівнож Владика дві школі для українських хлопців та дівчат, а то Колеґію св. Йосифа в Йорктоні та Академію Пресв. Серця Ісуса також в Йорктоні. Колеґією опікувалися Брати Християнських Шкіл (трьох з них були українського походження), а Академією Сестри Служебниці. Був теж сиротинець під опікою Сестер Служебниць в Айтуні. В Саскатуні була бурса для студентів ім. М. Шашкевича, а від 1950-го року розпочалася будова модерного інституту — вартости приблизно $600,000 (шістьсот тисяч) для українських студентів. Рівнож в Йорктоні була вже довгі роки друкарня оо. Редемптористів, де друкувався „Голос Спасителя", а також Бюлетень Братства Українців Католиків Канади „Будучність Нації" до 1950 р. В Саскатуні був також манастир Сестер Служебниць. Тому, що українські поселенці поселювалися переважно на фармах, в багатьох менших і більших містах та місточках не було взагалі українських католицьких церков, але згодом у тих місточках почали поселюватися наші піонери-фармарі та підприємці так, що будова наших церков в тих містах стала конечністю; на що й звернув велику увагу Владика Андрей.

(продовження в черговому числі)

ЕПИСКОПИ-НОМІНАТИ В ПОХОДІ ДО КАТЕДРИ СВ. МИХАЇЛА В Торонті. Оба Єпископи Преосв. Ізидор Борецький — другий від ліва та Преосв. Андрей Роборецький — третій з права — в мітрах.

КАТЕДРА СВ. ЮРА В САСКАТУНІ

Українські Похоронні Заведення в Алберті

І години смутку по втраті дорогої особи в родині, криятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:

Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157

Smoky Lake, Phone 656-3000

Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

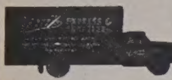

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669

Як Ваш Слух?

Чікаго, Ілл. „Белтоун" проголосив дарову оферту спеціяльної вартости для тих, що чують, але не розуміють слів. Буде видаватися зовсім даром неоперативний модель найменшого досі допоміжного слухового приладу марки „Белтоун" для всіх тих, які скористають з цього оголошення.

Огляньте та спробуйте його носити приватно в своїй хаті, без ніяких коштів чи інших зобов'язань. Він буде вашим, зовсім даром. Він важить менше третини одиниці унції та зовсім допасований до площини вуха, як одна цілість. Нема дротів від тіла до голови.

Ці моделі видаються даром, тому ми пропонуємо вам написати до нас негайно. Ще раз підкреслюємо, що ця оферта не пов'язана з ніякими коштами чи іншими зобов'язаннями. Пишіть до:

Dept. 4649,
Beltone Electronics Corp.,
4201 W. Victoria
Chicago, Ill. 60646.

Короткі вістки

• **Французько-англійськ и й** надзвуковий літак „Конкорд" відбув свій прібний політ на просторі 800 миль. Після польоту керівництво фабрики дістало 340 скарг за шкоди, що їх вчинив шум скорого й великого літкка. Один годівельник мінків вимагає 50, 000 долярів відшкодування за мінки, що згинули наслідком гуку перелітаючого літака.

—o—

Усміхніться

Два чоловіки розмовляють у трамваї. — Ото були часи! Молодь поважала старших, не те що тепер. — Дарма жалієтесь! Хіба не дали вам місце? — Що з того? А дружина моя так і стоїть.

* * *

AUDIOTONE

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.

John ROBERTS

10246 - 102 St., Edmonton

Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Sponsored by Youth Unity

$20,000 CASH BINGO

1 GAME - $2,000 - 8 GAMES - $1,000

GRAND PRIZE
Game Eight
$10,000.00

— CASH CONSOLATION PRIZES —

WED., JUNE 6 1973 at 8 p.m.

Edmonton Gardens

Reserved Seats $6 **Tickets at:**

BOX OFFICE, McCAULEY PLAZA - Lower Mall — All WOODWARDS STORES — MIKES — HUB CIGAR — UKRAINIAN NEWS, KILLARNEY DRUGS — OLE'S PIPE SHOP — BEVERLY PHARMACY — DANNY'S SERVICE STATION — ED'S NEWS, Fort Sask. — GULF SERVICE, Calmar — YACEY'S STORE, Thorhild — MIKE'S BARBER SHOP, Lamont — MIKE'S SHOE REPAIR, Camrose — CORONA FRUIT, Vegreville — CENTRAL MOTORS, Smoky Lake — A. KOTYSHYN, Two Hills — ZEN'S STORE, Holden — JOHNNY'S CONFECTIONARY, Westlock.

Proceeds in Aid of Building Fund

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА 7-е АВЕНЮ
11023 - 107 авеню,
Едмонтон — тел. 425-9214
Цертифікований дентистичний механік.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Повірте мені

І. ВЕРЕТЕНО

(Як червоний колоніялізм мордував голодом український народ)

Було вже на світанку, як я лишив батьків і сестру та пішов до брата Миколи. Як я вже казав, його місцева влада не переслідувала. В чужому селі у приймах він ніби й не належав до нашого роду. Доходжу до його подвір'я і бачу все запущене, заросле бур'янами аж сумно. Стукаю у вікно, виглянув брат, пізнав мене і вийшов з хати, ми привітались.

Після короткої розмови я вже мав у руках його метрику. Сів за стіл і почав її переробляти на своє ім'я. На щастя знайшлося чорнило, яке докладно підійшло по кольору і підробка вийшла бездоганна. Тим часом попросипались його дружина й дочка, з якими я лише привітався, а тут вже треба казати „прощайте", поспішати на потяг. Іду, а майже біжу до того місця, де потяг може на хвилину зупинитися або пройти на зменшеній швидкості. За всяку ціну не спізнитись... Але не встиг добігти до його хвоста, як він рушив і поїхав. Догнати його я вже не міг. Тепер мушу йти пішки.

Бачу, на тій зупинці залишився один пасажир, пробує підiятись на ноги, а ноги вже не слухають. Висушив його вже голод, залишився один кістяк, обтягнений шкірою. Я йому поміг піднятися, знайшов йому патика для підпори, а сам подався пішки на станцію Мехедівку. По дорозі мав пройти Золотоношу і була надія, що там зупиниться якийсь вантажний потяг і на нього почеплюсь. Пройшов я вздовш залізниці пару миль і відчув, що я остаточно падаю на силах і не дійду навіть до Золотоноші. Систематичне виголодження, арешти й сидіння в тюрмі, подорожі й шукання порятунку, нервові потрясення від трагічних видовищ, врешті і ця без сну ніч — далися взнаки. Я зрозумів, що до Мехедівки на час вербовки робочої сили я вже не встигну. Прийшло на думку піти ось до лісу, виспатись; потім може знайти й піймати їжака і якось ним підкріпитись, а там — що буде... Піходжу до лісу й натраплю на землянку. Біля неї з-боку стоїть закопаний дерев'яний хрест, а на ньому напис олівцем: „Тут похована померла з голоду Оксана Процько, 48 років від роду, з села Богодухівки, Чорнобаївського району". Тут же коло землянки лежить хдест ще не закопаний і на ньому так само: „Тут похований померлий з голоду Тимофій Процько, 50 років від роду із села Богодухівки, Чорнобаївського району". Я заглянув у землянку, — нема нікого, лише валяється якесь лахміття та відро води стоїть. Моторошно мені стало, зрозумів я, що той чоловік похоронив померлу з голоду дружину і для себе хрест приготовив. А де сам подівся, — невідомо. Може пішов шукати в хащах їстівного коріння чи їжака і не вернувся, там помер. Сумно мені було пригадувати, що і моя мама з татом збіраються переселятися до лісу рятуватися від голоду... Певно й їх чекає така сама доля, — подумав я.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

ТРЕБА ПРОДАВЦІВ ДО „РІЛ ЕСТЕЙТ"

Нам потрібно вісім чоловіків або жінок для продажу реальностей в нашому новому відділі „Терра пляза бренч". Хочете бути незалежним працівником та працювати в підприємстві де ви самі встановлюєте вашу платню?
Ми вас вишколимо до того. Наші менаджери не змагаються в продажеві з нашими продавцями. Вони співпрацюють з ними.
Для довірочного інтерв'ю дзвоніть до менаджера від продажей Нік Ділялло (Nic DiLallo) на ч. 476-3351.

UNITED TRUST COMPANY

12920 - 97 St. Edmonton, Alberta

Safeway Promises You Perfect - Eating Meat...

A combination of things makes our money guarantee possible

Always check trim as well as price!

At Safeway, you pay only for the perfect eating part. Note how excess fat and bone is removed. At Safeway every roast, steak and chop is trimmed right for its particular cooking method.

Safeway features the top grade of government-inspected meat.

JUST THE TOP GOVERNMENT GRADES

Quality comes first! Every steak, chop and roast of beef or lamb you buy at Safeway is from one of the top Government grades. (All of our pork, veal and calf is from top grades, too.) Only by starting with fine quality meat can you expect to get consistent tenderness, juiciness and excellent flavor.

SPECIAL CARE PROTECTS QUALITY

Our meat experts, using modern equipment and proven techniques, leave nothing to chance in bringing Safeway meats to you. Humidity and temperature are carefully controlled to protect the tenderness, juiciness and flavor of each cut.

EXCESS BONE and FAT TRIMMED OFF

Our close-trim method of preparing meat for sale gives better eating and better value. Each cut is prepared just right for the way it is to be cooked. Note, too, how little fat and bone remains on Safeway steaks, chops and roasts when they are weighed.

GUARANTEE

If ever a purchase of Safeway Meat fails to please for any reason whatsoever, just tell us. We will refund your money promptly, courteously.

SAFEWAY

CANADA SAFEWAY LIMITED

Дрібні оголошення

• ПОШУКУЮ чесного, здорового мужчини, у віці між 60-64 років життя, з яким хочу ділити дні мого життя. Я в таких самих роках. Листи слати до „УВістей" під „Е.Р."

—o—

• ПОШУКУЮ ІВАНА ВОЗНЯКА, сина Франка, з Байковець, пов. Тернопіль, що виїхав до Канади в 1928 р. Він працював зразу на залізниці Сі-Пі-Ар в Алберті. Його самого, або хто знав би його адресу, або його долю, прошу ввічливо написати на адресу:
Trofym Fulka, 11222 - 103 St., Edmonton

—o—

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493